

SANVAITINIS LAIKRASČIJS.

Nr. 2

BROOKLYN, N. Y., 8 d. Sausio (Januar) 1903 M.

ENTERED AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., AS SECOND CLASS MATTER, MARCH 11 1901.

Metas III

Pereiti Metai.

(Pabaiga.)

Pereiti metai atsizymėjo persekiojimu zokonu Prancuzijoje. Te mat valdzia nuo ilgensnio laiko nemokina tikėjimo dalyku savo mokslainese. Uzganapadarymui geidimams daugelio tevu duoti savo vaikams katalikiską iszauginimą įvairus zokoninkai ir zokoninkes atidare privatizskas mokslaines, kuriose perniai mokinosi jau apie du milionu vaikų. Valdžiai, randanciaisai rankose žydu ir kitų neprieteliu katalikiskos bažnycios, tas nepatiko, ir sztai prie ministerijos Waldeck-Rousseau iszėjo naujas įstatymas apie zokonus. Didesnė dalis zokoninku tam įstatymui pasiduoti nenorėjo, nes yra neteisingas, ir nepraszė valdzios užtvirtinimo savo instituciju. Tada pirmas ministeris Combes, buvęs kadaisiai kunigu (tokie nedoriausi), paliepė per prievartą uzdaryti klioszorius ir zokoninkus iszvaryti isz Prancuzijos. Isz to nekuriose vietose kijo umiszimai.

Pas mus, Amerikoje, pernykszti metai buvo, apskritai imant, laimingi. Iszėmus kelias vietas, kuriose viespatavo straikai, darbininkai dirbo gerai ir uzdirbo daugiau, nekaip kituose metuose, bet kas isz to, kad trustai suėmė į savo rankas viską ir prekes visokių produktų, pradendant nuo valgiu, o baigiant ant szluotų ir degtukų, pakėlė beveik dvigubai!

Lietuviams katalikams pereiti metai bus minėtni tuo, kad nekuriose vietose buvo bandyta sutverti teip vadinamas „nepri gulmingas“ arba „tautizskas“ (!) paraprijas. Du apgavėju (vienas isz jų

da gi ženotas), pasidavusiu kunigais, norėjo suvedzioti lietuvius Philadelphioje, Baltimoreje, Waterburyje ir kitose vietose, bet pas lietuvius yra sziteip: jei esi kataliku, tai buk geru kataliku; jei nebonori buti kataliku, tai neiszpažink jokio tikėjimo... Tokiu budu bandymai įtraukti lietuvius katalikus į hereziją arba schizmą nepasisekė.

Partijalizski vaidai tarp Amerikos lietuviu nenusimalszino, bet priėmė kitokią formą. Rodosi, bedieviszka partija, ta, ką po vadovyste d-ro Szliupo vedė karę prieš tikėjimą, tapo palaidota, bet užtai įsigalėjo partija — anot Jr. Jono — „uz bažnytinius įėjimus“. Abiejuose tos partijos organuose ne daug tenžiksi rasztų, tiesiog užgaunanciu tikėjimą, bet užtai juose yra sistematizskai varoma karė prieš tikėjimo mokintojus — kunigus. Vadovai tos partijos gerai žino, ką daro, ir tik labai prastas žmogelis nemato, kad jų galutiniu siekiu yra iszplėszimas isz žkonių szirdzių szvento tikėjimo, o ne kokis akcidentalizskas apjuodininimas kokio kunigo.

Abudu susivienijimu: tautizskas (prie kurio NB. ne visi tautiečiai yra prileidžiami) ir katalikizskas žymiai pasidididino. Gerbiama „Motinėle“, neziurint ant visokių perstatinėjimų jos netikroje szviesoje, gavo perniai netoli 20 naujų sąnariu, o įėjimai į kasą pervirsziuju tukstantų doleriu.

Daugiau jokiu įstabesnių dalyku perniai neatsitiko.

Isz kitu laikraszcziu.

„Saulė“ 103 numeryje pereitų metų teisingai pažymėjo, juog „Vienybe“

ant tiek gedos mažai turėjo, kad a. a. vyskupą Antaną Baranaušką talpinti sykiu su mirusiu Jonu Macziu, o kas labiausiai, juog tą „szvietėją“ dar ir ant pirmos vietos įkimszo. Atsimenu gerai, kaip kad „Vienybe“ atrado „Tevynės Sargę“, juog a. a. vyskupas kelis kartus smagenų paralyziaus buvo isztiktu, tasai pats mirusis „szvietėjas“ garbų vyskupą savo peržvalgoj iszjuokė, juog jis perdaug su savo „biblija“ dirbas. Joni Macziui nerupėjo nė Dievas, nė tikėjimas, nė-gi duszios iszganimas, nes turbut savo sandraugams užgana norėjo padaryti, tai kam „Vienybe“ antgalvyje jo apraszymo pasinaudojo isz kryzelio? Gal tai dėl mados. Kodėl dabar „Vienybe“ neapraszso „iszkilmingo“ jo krematorijoje sudėginimo, nes apat paties daktaro buvo ir daktarka isz Plymouth'o, pagaliaus ir Dilionis („godotinas kunigelis“, Red.) „Vienybei“ tokiuose dalykuose apsilėidimas yra nuodėme, kad negarbina savo garsaus agitatoriaus. Na, tas jau vistiek. Lietuviai ir be to „Vienybes“ griekus gerai jau pažįsta.

Paskutiniam numeryje pereitų metų „Vienybe“ Joni Macziui raszo:

„Praėjo dienos tavo vargingos,

Kuriose laimės neatradai, —

Pats sau netroszka dalies garbingos: Dėl mūsų visų vienas vargai. —“

Tas be abejo — teisybė ir jam tie zodžiai pritinka. Nes žmogui geidžianciam szkios tokios garbės, kurstytojai visada isz jo sveikatos naudojasi, o kad paskutinės neb'tenka — palieka iszjuoktu ir užmirsztu. Teip bent ir su mirusiu Jonu Macziu atsitiko, nes tik su mislimi atkerszinimo szv. tikėjimui — tapo iszkeptu. Paskutinytis darbas taciaus lietuviu nepritraukė, tik dar juos pabaigino, per ką labai užkenkė savo partijai.

Mokslas tikejimo ir doros.

PAVEIZDUOSE.

Sulasytas iš yvairių autorių kun. K. Riedel. J. Dr.

Lietuviškas kalbos vert. A. Kalnietis.

„TIKĖ, O SUPRASI!“ (Šv. August.)

(Tęsa.)

Napoleonas I-asis.

Metuose 1841-uose jencrolas Motholon pagarsino sekantį Napoleono I-ojo pasikalbėjimą su jenerolu Bertrandu ant šv. Alenos salos.

Napoleonas tenai kalba:

— Jėzus trokšta žmonių meilės, trokšta jų širdžių ir tai visiškai ir pilnai — ir tas jam gerai pasiseka. Toji aplinkybė ma yra darodymu Jo Dieviškumo. Aleksandras Didysis, Cezaras, Hannibalas, Liudvikas, XIV, nors buvo gabūs, neįstengia to padaryti. Užkariavo pasaulę, o negalėjo įgyti sau bičiulio. Kristus priešingai — kalba, ir tuojaus linksta prie jo visos giminės. O ryšiai, kurie jas vienija — juomi, yra tandesnį ir stipresni už kraujo ryšius, šventesnį ir tvirtesnį už viską, kas yra ant svieto. Jis uždegė meilės liepsną, kuri mūsų patmeilystę gesina ir persveria visokią kitokią meilę. Kaipgi čia negalėtum iš to Jo valios stebuklo pazinti to Žodžio, kuris sutvėrė pasaulį?

Kitų religijų sutvėrikai nei supratimo neturėjo apie teip prakliną ir tikrą meilę, kuri yra krikščionystės branduoliu. O antgalo nei nebuvę galėjo bandyti įgyti sau tokią meilę, nes žmogus jaučia savo dušios gėlumoję, kad šito jis visai negali įstengti padaryti. Todėl didžiausiu Kristaus stebuklu be abejonės yra meilės viešpatavimas — apsirėškimas protu nespimamas ir žmogaus pajėgas pereinantis.

Visi, kurie tikrai in Jį tiki, jaučia tą stebuklingą meilę, aną šventą ugnį, kurios laikas, nors viską naikina, negali nei susilpninti, nei užgesinti. O aš, Napoleonas, juo tamjam apsirėškimui stebiuosi, kad pats tokios meilės jieškojau. Ir tai yra ma dideliu darodymu Jėzaus Dieviškumo.

Teisybė, aš daug tūkstančių žmonių uždegiau tokia ugnimi meilės savęs; juog uz mane savo gyvastis atidavė. Nedarau čia, apsaugok Dieve, jokio palyginimo tarp užsidegimo kareivio, kuris metasi į marią mušą, ir — krikščioniškosios meilės. Vienok reikėjo tam mano buvimo, mano akių pažiūrėjimo, mano žodžio. Vienas žodis iš mano lūpų uždegdavo širdis. Ištikro, aš žinau tos stebėtinios pajėgos paslaptį, nežinau vienok paslapties, kaip tą mylėjimą manęs ir mano vardą juose a m ž i n u padaryti.

Dabar ma esant ant salos šventos Alenos, kur gyvenu vienų vienas, prikaltas prie uolos — kur-gi yra mano bičiuliai? Toks tai likimas patinka didžiū vyrus — toks likimas patiko Cezarą ir Aleksandrą! Užmiršta mus! Liudvikas XIV vos spėjo numirti — o jau jo nepaisė dvaro žmonės, o gal iš jo da ir tyčiojosi; nes jau nebuvo jų ponu — buvo lavonu, kuris neužilgo turėjo suputi. Da valandėlė — o toks-pat likimas patiks ir mane. Numirsiu pirma laiko, o mano palaikai bus palaidoti žemėje ir taps maistu kirmelėms. Štai didžiojo Napoleono artymas likimas! Kaip-gi neišmatuojama gilmė atsiveria tarp mano menkumo ir a m ž i n o viešpatavimo Kristaus, kuris po visą pasaulę yra skelbiamas, yra mylimas ir garbinamas ir da gyvas!

Jo numirimas — ar-gi tai zenklina numirti? ar-gi tai geriaus neženklina gyventi? Teip yra — mirtis Kristaus, tai mirtis Dievo! —

(Nicolas.)

Šveta Martyna.

Toji garsioji mergelė, Rymo apginėja, paėjo iš šauniau-sios giminės. Josios tėvas po tris kartus buvo konsultu ir buvo ne tik doras, bėt ir turtingas.

Martyna, su didžiausiu rūpestingumu užtaigta krikščio-nių tikejime ir doroje, jau visai jaunose dieneose neteko tėvų. Del meilės Kristaus, Kuris jos širdį visiškai paveldėjo, su ste-bėtinu duosnumu visą savo didelį turį išdalino pavargėliams, o pati padarė įžadus amžinos mergystės ir del savo gerumo dušios ir širdies priimta tapo į dijakones. Buvo tai išaugš-tinimas, prie kurio tikta išbandytas dievobaimingumas vedė.

Cicorius Aleksandras Severas (nuo 222 iki 235 m.) pri-siketinęs neapkenčiamą Galliečių sektą (teip vadinta krikščio-nis) panaikinti, visaipt stengėsi Martyną, del jos grozybės, do-rybės ir palinkimo šelpti artymą visų pagodojama, sau prisikalbinti ir uz pačią paimti, jei norės Apollinui (saulės dievai-čiui) aukuoti.

Martyna atsakė:

— Nesuteptam Dievui aukuosiu, idant mano auką už-gėdintų Apolliną ir idant tasai paliautų žodės žmonių dušias.

Cicorius parengė iškilmingą aukavimą ir nuvedlino Martyną in Apollino šventinycia, kur buvo pagonių kunigai su daugeliu žmonių susirinkę. Pasidarė didelė tyla, visų akys atsikreipė in ją. Ji dievobaimingai persizegnojo šventu kry-žiumi, pakėlė rankas ir akis su prašymu į dangų ir teip balsiai meldėsi:

— Oi, Dieve ir mano Viešpatie, išklausk mano mal-dos ir sutrupink šitą aklą ir nebylį stabą, idant cicorius ir jo žmonės pažintų, kad Tu esi tikruoju Dievu ir kad nelceista garbinti kitokius Dievus, kaip tik Tave! —

Ir tejo pačioje valandoje ištikio bausis zemės drebėjimos — Apollio stabas nukrito nuo aukuro ir ir sutūško į trupinius. Šventinycios kampas nugriuvo ir po griuvėsiais palaidojo die-vaiečių kunigus su daugeliu žmonių.

Tokios pabaigos cicorius nesitiekėjo. Todėl užsidegęs iš piktumo, paliepė Martyną mušti per veidą, ryškėmis plakti ir mergišką jos kuną plėšyti replėmis. Budeliai pailso besta-tydami savo visas sylas; bet Aniuolas ramino ir gynė šventą mergelę teip stebuklingai, kad tuose kentėjimuose Jėzų Kri-stų garbino ir budelius tikėti in Jo Dieviškumą kalbino.

Malonė buvo drauge su jo žodžiais — aštuoni budeliai puolė ant kelių, meldė kankintinės dovanoti išniekinimus pa-darytus ir atvirai išpazino savo tikejimą į Kristaus Dievystę.

Del tokių atsitikimų įsiutęs, cicorius liepė šventą kan-kintinę nuvesti į kalinį, o aštuonis atsivertusius budelius pri-sakė draskyti geležiniais vanagais — o kad nesidavė atgal savęs perversti, paliepė visus nukirsti.

Antryojaus pašaukė Severus vėl prieš savo sudą „bur-tininką“ ir tarė su pasityčiojimu:

— Tu nevertas sutvėrimo, dabar tai pamatysime, kur kraštas tavo burtų galybės! Ar nori aukuoti viešpatystės dievams, ar da ir toliau laikyti su Kristumi, burtininkų? —

Šventame uzsidegime atsakė Martyna:

— Tylek! nepliovok prieš mano Dievą — jei dar pasi-likai kokias kankynes, tai jas naudok, aš jų nesibijau — Die-vas mane pastiprins! —

Nežmoniškai mušė ją visą, piaustė peiliais, išnarinėjo jos sąnarius; bet joki kankinimai nesumapėjo jos linksmumo — garsiai garbino Dievą, o gardus keviėjimas, einantis iš jos atsivėrusių zaizdų, pakvipo ore.

Nezinodamas, kaip įveikti, cicorius liepė ją pusgyvę vėl nuvesti į kalinį; bet kaip-gi nusistebėjo, antryojaus kalinio sargams pasakius jam, kad Martynos opos visiškai yra sugi-jusios ir kad per visą naktį matė jie stebuklingą šviesybę kalinyje ir girdejo besimeldžiant ir begiedant lyg daugelio žmonių.

(Toliaus bus.)

Varinis ziedas.

Buvo antra po pietų, kada vaikai išėjo iš mokslo ir, žinoma, kaip vaikai, bovodydami, išdykaudami viens pro kitą į savo namus bėgo. Mokslo, turėdami po akimis mokintoja, dar šiek-tiek ramiau tarpe savęs šnabzdą, bet vos ans išėina už durų, tuokart viens kitą bado, rekia, galvas suka ir kartais ištikrųjų net susipeša. Nėra reikalo tam dyvytis.

Juozuks Šepetys ir Jonuks Grėblaitis bėgo pirmučiausiai. Jiedu labiausiai išdykė buvo. Tuotarpu Juozuks bėgdamas umai susilaukė ir prie žemės prisilenkė, idant pasiimti užmatytą kokį tai žibantį daiktą. Buvo tai mažas varinis žiedukas, kuris, turbūt dar neperseniai šveistas ir pamestas, gražiai spindėjo.

Bet Jonuks tuom tarpu teip-gi pasilenkė, nors dykai, nes Juozuks, esantis gudresnis, išdykaudami viens pro kitą į savo namus bėgo. Mokslo, turėdami po akimis mokintoja, dar šiek-tiek ramiau tarpe savęs šnabzdą, bet vos ans išėina už durų, tuokart viens kitą bado, rekia, galvas suka ir kartais ištikrųjų net susipeša. Nėra reikalo tam dyvytis.

— Tu, Juozuk, tas ziedas mano, aš pirmiau jį pamaciau.

— Ve tau — atkirto Juozuks, mosuodamas kumštini, — ziedas mano, nes aš jį ir radau.

— Tai sakai tu jo man neduos?

— Nė nemislyk.

Ant to ir užsibaigė jų sausos kalbos, bet Jonuks užmanė atrasti geresnį būdą, ar tvirtesnes tiesos pasieškoti, idant to visko dykai nepraleisti. Budamas truputį tvirtesniu, prišokęs prie Juozuko, apkabino jį per pusę, pakėlęs į augstą, parsigriovė ant žemės ir atbeldęs gerai šonus, nusidavė į namus, džiaugdamasis, atlikęs tokią savo priderystę,ėjo linksmas ir rankoj kepturė nešėsi.

Juozuks verkdamas paskui jį žengė. Jiedu gyveno viename name. Juozuks už jokių pinigų purvų nuo drapanų ir nuo veidų ašarų butų nešluostęs. Jis norėjo namien pasirodyti tokiu, kokiu jį Jonuks paliko ir da teip išniekino. Tai maži juokai parsigriauti į purvyną ir vyrą teip plakti.

Motina Juozuko, Šepetienė, teip-gi buvo tuom kartu su rugus. Laukė pareinančio ant pietų vyro ir iš nekantrybės brido, kad tasai negrįžo.

— Turbut vėlėi su Grėblaičiu karčiamej sėdi — pati sau šnabzdėjo, — o tuom tarpu pietus atšals ir jį niekus pavirs.

Jai teip besvarstant, pargrįžo ir Juozuks verkdamas ir visas purvinas. Šepetienė pamačiusi, žinoma, labai užsiruipino. Ištirtas dalykas, juog motinos vaikus tuokart daug-daugiau myli, kada ant vyrų rastos.

— O vargingas tu tuom, apleistas vaikelis! — sušuko apsikabindama Juozuką, — kas vėl teip blogai padarė?

— Hohoho — verkė Juozuks, — tai Jonuks Grėblaitis parsimetė mane, hohoho, ir sumušė!

— Ką? Jonuks Grėblaitis, tasai išdykelis! Palauk, pasigausiu aš tave, tu niekadėjil!

Ir pasiėmus žagarą išdumė ant kiemo, nuo kiemo į daržą, kame blogo iš niekur nematantis Jonuks vaikštinėjosi. Šepetienė puolėsi prie jo ir pradėjo nabagai kailį perti.

— Ar mušėi mano Juozuką? — a? Ar tu jį supurvinai? a? O kam tu jį mušėi? Tu benkarte!

Teip beklykdama, drožė kailį Jonuko, kuris teip-gi pradėjo bliauti.

Bet Grėblaitienė teip-gi laukė ant pietų savo vyro ir, išgirdusi savo vaiko riksmą, išbėgo ant kiemo ir rankas nulciodo, bet netrukus sušuko:

— Žiurėkit, žiurėkit, per klaidą sveltimą vaiką mušai!

— Teip, klaidingai! Man tas dar nesisapnavo! Mano vaikas rykščių nereikalauja.

— O mano? Gal mano girioj užaugintas? Ką?

— Teip pasirodo, kad girioj, nes jo apsiėjimai ant to visko nurodo.

— Ką? Ar mano Jonuks?

— Teip, tavo Jonuks,

— Bet dabar aš prisakau, paleisk mano vaiką ir nekišk savo nagų kur nereikia.

— Na, na! Tas man visai negalvoj. Aš turiu jam gerai įkvėpti, idant jis ilgai atmintų savo blogus darbus! Reikėjo gražiau auginti, butų dabar kitokių ir mušti nereikėtų!

Bet Grėblaitienė perlipo per tvorą ir prišokus išliuosavo Jonuką. Jonuks atsiradęs liuosybėj, nukurė kur į kampą, o darže tik bobos pasiliko. Šočiai išsibiaurinusios, abi į savo stubas sugrįžo.

Tuom laiku Šepetys su Grėblaičiu, kaipo vyrų ir tėvų, grįžo iš karčiomas gana jau žsitraukusiu. Jiedu iš anksto jau žinojo, juog juodviejų laukia moterės, pietus ir svelni žodukai.

— Bet-gi šiandien vėlu pasidarė — tarė Grėblaitis. — Jau trjs bertainiai po pirmai. Senoji, žinau, pyks.

— Ir manoji teip-gi — atsakė Šepetys. — Ištikrųjų šiandien perdaug užsižioposjom.

— Drauge, laiką turėjom gana gerą ir jaigu jau gausim rėkti, nevalgysim nė pietų.

— Tas teisybė ... patvirtino Šepetys, — nėra geresnio daikto per saldziosios stiklej. Kad tik musų žmonos apie tai geriau norėtų suprasti, tuokart nespustų.

— O kad prie to apėtitas žmogų imty, tai butų labai gerai, bet ką darysi, ištraukęs vieną, antrą, drutai užkandi, pietus jau per niekus eina.

— Tas teip tai gerai! Bet mės pargrįžė jeigu nevalgom kaip fermeriai, tai musų bobos jau ir žvairuoja ir ant musų ir ant šinkorių.

— Ir da kaip! Manoji begalo iki vakarui loja ir loja, kolaik neuzmiegu.

Tokių būdu tuodu draugu besikalbėdamu artinos prie namų. Užėjo ant kiemo ir žengė jau į prieangį. O-gi žiuro, juog abiejų moterės įvairiais žodžiais viena kitai išnetinėja. Vos jiedu pasirodė, kiekviena savo atsitikimą pradėjo jiems dviem pasakoti.

— Kaip matau, tavo moterė, mušė mano sun!

— O tavo snargliš apkulė mano Juozuką!

Ir riksmas vėl iš naujo prasidėjo, tik su tuom skirtumu, juog duetas persimainė į kvartetą. Vyrai viens ant kito rėkė, parodydami moterėms, kaip jie yra jausingi kas atseina šeimynos ir namo. Biaurys žodžiai ir bombos ore trukinėjo.

— Tai-gi! — antgalo šaukė Šepetys — visai neuzsimoka su tokiais burlokais vienybėj buti. Eiva, pačiul, valgyti, o jų vaikas tegul ir po langu man daugiau nepasirodo. Mės savo vaikui atrasim geresnius draugus! Nereiks jiems daugiau peštis.

— Pačiul, eiva į grįžią — rekė Grėblaitis, — žiurėkis, kad ir tu į tą pusę nuo šio karto nė nepaziūrėtum. Mums to nereikia, tokie brudai!

Ir jiedu nugriebę už rankų savo moteris traukė į stubas.

— O kur-gi Jonuks? — užklausė dar Grėblaitis.

— O kur Juozuks? — sušuko teip-gi Šepetys.

Ir tos dvi poros, viena ant antros jau nežiurėdamos praslinko pro kiemą, jieškodamos savo vaikų. O-gi žiuri, juog Jonukas su Juozuku sėdi už stubos ir abudu kuogražiausiai i meiliausiai su tuom rastu žieduku bovijasi.....

Ir antrą gi dieną Šepetys su Grėblaičiu vėl abudu iš karčiomas sykiu ant pietųėjo.

Zinios isz pasviečio.

Maskolija.

Isz Maskolijos beveik kasdiena vis naujas pareina žinios apie įvairias valdžios barbarystes, atkreiptas priešai katalikiską tikėjimą ir bažnyčią. Nuo kiek jau metų ji ginkluojasi viską iszgriaunti, antgalo kad nors sykį susi prastų, juog jos tie mieriai nēkoku budu jokio vaisiaus negali atneshti, bet prieszingai dar sau neprietelius gimdo, taciaus nepaliauja su savo begēdiszkais žingsniais, by tik nors mažiausiajā dalelę iszpleshti ir surusifikuoti. Sztai paskutiniuose laikuose nužurejo, juog seminarijose klerikai yra auklėjami ant uoliausių žmonių ganytojų, todėl praimanē ir czia juos jau įvairiais budais varginti. Nėgana to, juog nuo keliu metu seminarijose įkimszo savo burlo-kiską mokslā, bet apart to dar pareikalavo, idant kiekvienas klerikas isziszventinēs ant kunigo, pributų į Varszavą ir isduotų reikalaujamą isz maskoliskzo egzaminā. Iki sziam laikui visi klerikai egzaminus iszdavinējo isz maskoliskzo liežuvio ir literaturos, bet egzaminas buvo vien tik isz omenos, o nuo szio laiko Varszavos general-gubernatorius Czertkovas pareikalavo, žinoma pagal Peterburgo paliepimą, kad visi alumnai susivažiuotų į Varszavą ir trecziosjos gimnazijos namuose, prieszai paskirtą apskriczio kuratoriumi komisiją, iszduotų egzaminā. Kunigai, nerutiniejai to egzaminu palidujimū — bus paskaityti už klerikus ir valdžios taps persekiojami, kad dvasiszkų prideryszių nepildytū.

Toksai brutaliszkas apsiejimas visoj Lenkijos su katalikiszkais kunigais, primate mums bundancizius laikus Nerono ir jo pasekėjų. Imant viską apskritai, ką maskoliai prieszai katalikiszkā bažnyčią sziandien prasimano — kiekvienam katalikui isz akių po prievarta aszaras verzia ir gimdo nesutikimus.

Jis pirmiau, broliai-katalikai, virpēs už savo papildytas prieszai musų szv. bažnyčią barbarystes, negu pasiseks jam kada norints ką surusifikuoti ir pagirdinti savo smirdancija smala. Sunksu tē katalikų padėjimas, bet kolaik krutinēsē szirdys beldžia, privalom su tais atskalnais kovoti.

Venezuela.

Pradzioj XVI szimtmečio, iszpaniečiai, plaukiodami po jūrias, dasigavo

prie pietinio Karaibiszkų jurių kraszto ir ten atrado indiečių sodybą, kurią apėmus, praminē „Maža Venecija“, arba Venezuela. Truputį veliaus, 1546 metuose, uzdėjo miestą Caracas ir visą provinciją paskutiniuoju vardu praminē. 1821 metuose iszpanai Miranda ir Bolivar prieszai Madrido valdžią pasikėlė ir tuojaus visą provinciją pavertė į respubliką, kurioj pirmu prezidentu likosi aprinktu Bolivar.

Venezuelės teritorija gana plati, kuonēt bus didesnē už Austro-Vengrijā, nes skaito 1,137,615 ketvirtainių kilometrų. Žemē labai derlinga, nes ką nepasėtų, taiiskas kuo puikiausius vaisius atnesza. Tuluose krasztuose atsiranda apszčiai ir aukso, produkuojamo kas metas daugiau negut ant 16 milionų bolivarų.

Norints szalis turtinga, taciaus gyventojų labai mažai atsiranda. Senobiniai gyventojai, kuriuos apskaito arti trijų milionų, susideda isz indiečių, pagaliaus etiopų iszpaniečių, nigerių ir teip vadinamų kreolų. Apart szitu, Venezuelėj yra apsigyvenusių daugybē svetimžemių, kurie isz tenykszčių gyventojų turtus ir viską į savo rankas baigia plēshti.

Svetimžemiai teip pasielgdami nuo nekurio laiko užtraukē ant savēs visų gyventojų neapykantā. Prezidentas Castro, kuris Lambrosu likosi prilygintas prie Aleksandro Macedoniszko ir kitų garsesnių vyrų, dabar teip ir pasiputē priesz vokiecius su anglais, idant isztikrųjų tokiu jau tarpe visų to kraszto gyventojų save apsigarsinti. Teip bent amerikoniszki laikraszčiai svarsto ir tas gali buti teisybe, kadangi jau visiems žinoma, kaip jis laike Vokietijos ir Anglijos reikalavimų su svetimžemiais pradėjo elgtis. Jis vieszpatystėms atlyginimns tuojaus norėjo užmokėti, bet kad naminē kova valdžios kiesznių visai buvo isztusztinus. Anglija su Vokietija dabar nē žingsnio nuo jos neatsitraukia, laukdamos, ką tarptautiszkas sudas nusprēs.

Mažam Castro prieszai augszciau minėtas vieszpatystes butų truputį ir nusizėminēs, bet jis Suvienyotose Valstijose savo visą viltį klojo, nuo kurių galop nē menkiausio užtarimo žodžio neiszgirdo. O kad imsim ir Suvienytas Valstijas — tai ir jos nemažai su vo doktrinomis pradėjo pustis, bet

kad iszvydo europiečių galingas laivynas, na ir viskas dingo.

Girdēsim, kaip tą jų dalykų stovi tarptautiszkas sudas iszparodys.

Isz visur.

Rymas. 27 diena Gruodzio p. m. szv. Tėvas Leonas XIII priēmē pas save ant audiencijos amerikoniszko karieszko laivo „Hartford“ oficierius, kurie vazinēja po Viduržeminius jūrias. Szv. Tėvas džiaugiasi esąs sveiku.

Pekinas. Provincijos Kwang-Si ir Taan pasikeleliai ciesoriszkā kariaunū sumuszē ir ant dviejų didžiausių miestų apspito. Europiszkos vieszpatystēs bene turēs vėl su Kynais darbo.

Varszavas. Vidurinėj ir pietinėj Maskolijoj didis badas vieszpatauja. Turbut iki 15,4 milionų kaimiečių su badu kovoja, o valdžia mažai apie tą rupinasi.

Odessa. Maskoliskam Turkestanē zemēs drebėjimai vis didinasi. Raszma, juog 27 Gruodzio pr. met. ant tukstancio ketvirtainių virstų zemē sudrebėjo ir arti 5,000 ypatų savj palaidojo.

Ant Martinikos kalnas Pelee vėl pradėjo verztis. Jau tē žmonelėms ir ne gyvenimas.

Varszavas. Policijos szefas likosi nubaustas ant dviejų metų kalėjimo. Jis turėjo susinesizmus su tulais žydais, kuriems slaptomis jaunais mergaites į paleistuvystēs namus pardavinėjo.

Konstantinopilē. Turkiszki patriotai, landziodami po visą Macedoniją, jau daugel krikiszczionių iszkankino. Kas isz krikiszczionių tik spėja, nesizniasi vis į Bulgariją.

Barcelonija. Policija suaresztavo tris anarchistus, kurie darbavos pliakatų lipdinimais. Pagal valdžios prisaką anarchistiszki atsiszaukimai visur likosi nuplēszyti.

Londonas. Angliszkas garlaivis, pervazoj susidurēs su siku, iszukulē ir tuojaus į vandenį su 70 ypatų nugrimzdo.

Peterburgas. Anglių kasykloj Bachmut, Jekaterinoslavo gubernijoje, apsi-reiszkė didelė ugnis, kurioj praužo 80 angliakasių.

Londonas. Morokoj naminė kova eina prie pabaigos ir matomai sultonas Abdul Azis pasiliks be jokių tiesų. Pre-tendentas jį visiszkai su savo partija sumusžė ir miestą Fezą apsupo.

Peterburgas. Isz Moskvos raszoma, juog armeniszkas milionierius Jambarrow likosi nužudytu. Jis seniau į žmog-žudžių rankas buvo papuolęs, bet pa-darė prižadą jiems atsimokėti, by tik gyvą paleistų, tuom tarpu apie savo prižadą buvo pamirsžęs ir gyvastimi atsakė.

Rymas. Visos pasaulės katalikai szv. Tėvui ant uzbaimgio 25-metinio jubilėjaus žada padovanoti didžiausj pa-saulėj brangų akmenį, topazą, sverantį keturis svarus. Ant akmenio bus isz-reiksza Paskutinė Vakarienė ir Popie-žiaus ženklas.

Manila. Ant salos Mindanao prie azero Lanao cholera baisiausiai plati-nasi. Maciuj kasdienu po 50 ypatų suvirszumi mirszta. Teipgi Bocolode žmonės panasziai serga; mirszta ir ki-tuose krasztuose.

Londonas. Paskutiniuose penke-riuose mėtuose vokiszkos garlavių kom-pañijos nuo austrijokiszkų emigrantų, važiuojanczių į Ameriką, uždirbo 38 milionus dol.

Odesa. Laikraszcziuose isz Odes-sos raszoma, juog maskoliszkioji valdzia ant baduojanczių iki sziam laikui isz-davė 3,331,500 dol. ir toji suma jokio palengvinimo neatneszė.

Rymas. Isz Rymo raszoma, juog szventantis Tėvas Manilos arcivyskupui paliepė visus neprigulmingų bažnyčių šaņarius, kokie tik ant Pilipinų atsi-rastų, visus ekskomunikuoti.

Varszavas. Visoj Europoj nuo ke-lių dienų smarkiausia žiema vieszpa-tauja. Vietomis daug žmonių ir gy-vuolių suszalo.

Isz Amerikos.

Balmę per langą iszmetė.

Mahanoj tulas lenkas Polinskis vakaro laike norėjo savo miegantį drau-gą pabauginti. Delei to apsisupo balta marskone ir su didžiausiu kliksmu ant miegancio lovoj užpuolė. Draugas iszbudęs parsigando ir, pagriebęs Polinskį už apykaklės, iszmetė isz antro gyvenimo per langą. Nabagas turi szesziš szonkaulius nulaužtus ir vargiai jau pasveiks.

Didelis gaisras.

Omaha, Nebr. Sudegė dideli tvar-tai, prigulintieji prie unio Stock Yards kompanijos. Liepsnose žuvo 500 avių. Padarytą blėdį apskaito ant 500,000 dol.

Mergaičių klubas.

Troy, N. Y. Likosi uždėtas mote-rystės klubas, kurio bus mieriu, jau-noms mergaitėms, neturincioms laimi-kio gauti vyrą, paskutinį atjieszkoti ir apženyti. Pirmsėdziu yra pana Nelson, o draugių jau daugiau 500 yra pris-raszusių.

Ant pirmo klubo apsigarsinimo jau szimtai laiszkų į klubą atplaukė, ku-riose vaikai skundziasi ant mergaičių stokos (?). Gudrios mergaitės dabar tik juokauja, kad nors sykį ir joms laimė į akeles pažiurėjo.

Naujas ambasadorius.

Washington. Austrijos pasiunti-nystė likosi pakelta į ambasadorystę. Akiveidoj paties prezidento Baltamjam Bute atsi buvo iszkilingas pervardini mas. Ambasadoriumi tuom tarpu likosi paskirtas Austrijos ministeris Vladislo-vas von Hengervar.

Zmogudystės ir patėndystės.

Kansas City, Mo. Wm. Hollen-back trimis isz revolverio szuviais savo serganczią lovoj moterę suzeidė ir visus isz namų vaikus iszvaikės, pats save nusizudė.

Engene, Ore. Tulas G. Carter, susipykęs su savo motere, ją ant vietos uszžovė, pagaliaus ir pats nusizudė.

Sioux City, Ia. Harry Adams isz Algonos nesutikdamas su motere, kuri buvo jį pametus ir pargrįzus atgal pas vyrą, ją nužudė, paskui pats sau kulką į kaktą paleido.

Nužudė tėvą.

Stevens Point, Wis. Tulas Jurgis Huras, per neapsižurėjimą sunumi 18 metų likosi užmusztu. Sunus su tėvu

buvo sykiu medziotų ir, pargrįžė na-mon, stuboje, sunus savo primuszta szaudyklė norėjo paczystyti. Bet vos priemė į rankas ir kokiu tai budu szau-dyklė iszszovė, pataikydama kakton tėvui, kuris prieszai stovėjo. Senis bėgy 10 minuczių — pasimirė.

Sapnas iszapildė.

St. Joseph, Mo. Tula moteriszkė M. Johnson, iszbudus anksti isz miego, apreiszė savo vyrui, kad tasai darban neitu, nes jį sapnavusi, juog likšęs užmusztu. Vyras nepaklausęs iszėjo ir sztai už trijų valandų moteriszkė gavo žinią, juog jos vyrą ant gelžkelio su-važinėjo.

Karvojas laiszkai.

Keturios deszimt ketvirtas laiszkas.

Daug sykių buvau pasiryžęs raszyti apie plagiatas, bet man visados, anot Sienkeviciaus, kas norints, kur no-rints, kada norints užkenkė. Raszysiu dabar.

Plagiatas (skaityk: plagijatas, ne plagetas) yra tai pasisavinimas vaisiaus svetimo proto. Jeigu, pav., kas isz-rastų naują masziną, o kitas, pasinaudo-damas isz iszradėjo mirties, ligos ir tt., apsigarsintų pats iszradęs tą masziną, — butų tai plagiatas. Jeigu kas para-szytų kokį gražų veikalą, o kitas, pasi-naudodamas isz raszytojo negalejimo apreikszi savo veikalo svietui, iszleisztų jį po savo vardu, — tai butų ir-gi pla-giatas. Jeigu kas iszverstų kokį rasztą isz svetimos kalbos ir paduotų jį už savo originaliszką rasztą — tai butų plagiatas.

Mūsų literaturoje — kaip apskritai visose jaunose literaturose — plagiatų yra daug. Toks, pav., p. Giegžnas iszvertė į lietuviszką kalbą Gogolio ko-mediją „Ženit'ba“, permainydamas tik-tai vardus ir užsiėmimą veikiancių ypatų, — ir dabar turime savo raszlia-voje komediją: „Vaito Prszlystė“, paraszyta... J. Giegžno! Toks Dembskis isz Ingersoll'io, Draper'io ir kitų bedievių rasztų sulipdė pamfletą: „Isz kur kyla melagystės etc.“ — ir dabar turime originaliszką Dembskio (?) vei-kałą...

Tokios literatizkos vagystės nepa-tiko net p. Daubarui, uoliam iszapin-tojui szliupsizsko mokslo, ir jis savo laike „Varpe“ uždriozė asztriai Szliupui

ir kitiems plagiatoriams....

Plagiata vienok reikia atskirti nuo sekimo. Nė vienas žmogus ant svieto negimsta su pilnu, išlavintu protu: visi turi mokintis visoko nuo kūty; taigi nė vienas žmogus negali prasimanyti absoliutiszkai ko norints naujo, ko norints visiszkai originaliszkio... Nėra ko stebėtis, kad kiekviename žmogiszkame veikale atsiliepa aiskiau ar silpniau svetimos mintys ir įtekės. Kas pav. nemato, juog „Anykszczių Szilelis“ yra parasztyas po įtekme Mickevicziaus, „Pono Tadeuszo“, vienok kas iszdrijs pasakyti, kad garbus musų poetas buvo plagiatorium? Teip lygiai, galima buti iszreiszketju svetimų idėjų ir troszkimų, bet stovėti toli nuo intelektualiszkos vagystės. Pac. galima buti pasekėju Babelio ir garsinti jo mokslą vieszai visiems žmonėms — ir nebuti plagiatorium, bet skelbti Babelio idejas, neminint visai szaltinio, isz kurio yra semtos, yra plagiatas. P. Szernas, kurs lipdo savo knygas isz įvairių rasztų, neyra plagiatorium, bet Szliupas, kurs daro tą patį, juo yra.... Kad praeis kudikystė musų jaunos raszliavos ir kad laikraszcziiai nustos priiminėti ant savo skilczių visokių rasztapalaikių, tada tik pasijusime, kiek turime literatizkų vagysczių. Tada atsiras kritikai ir istorikai, ką knybinės tol, kol neisz-knybinės tokių „plagiatių“, kokie musų rasztininkams dar nė nesisapnuoja. Dziaugtis tiktai reikia, kad rasztininkų turime mažai....

Tie kritikai, isztiesų, yra beszirdziai žmonės, tuo beszirdesni, kad kiekvienas isz jų stengiasi pasirodyti su savo mokslu — pasmerkimu kokio nors genijaus. Atsiranda jug „mokslininkų“, ką tvirtina, buk Homeras neparaszė „Iliados“, kad Szekspyro visai ant svieto nebuvo, jeigu buvo, tai tik koks menkas aktorelis, — o nemirsztamas tragedijas paraszė Bacon arba Johnson.... kad neuzmirsztinas „Faustas“ yra veikalu Schiller'io, ne Goethe's, kad kovą ties Grunwaldu iszloszė Jagėla, ne Vytautas, ir tt. Nors užtai tie ponai kartais nusivaro per toli, vienok, jeigu atsirastų koks knybinėtojas sziuolaikinės lietuviszkos literaturos, kurioje svarbesnius originaliszkus veikalus galima suskaiityti ant vienos rankos pirsztų, tad iszgirstume tiek barnių už literatizskas vagystes, kad nežinia, ar pusė dabartinių musų rasztininkų netrenktų plunksnos ant visados. Karvojus.

Klebonas ir vargamistra.

Tulas klebonas, zinomas visoj savo apygardėj kaipu juokų myletojas, turėjo vargamistrą girtuoklį. Vieną kartą paszaukęs jį pas save, kalba jam, juog jeigu ant ateities jis savo prie girtybės palinkimo nepamesęs, privaless nuo tarnystos jį pravaryti.

Iszgirdęs vargamistra tuos zodzius, tuojaus pradėjo save teisinti, juog jis jau seniai degtinės negeras, ir prisiipažinęs, juog pirm jis blogai daręs, melde klebono, idant jam kaltį dovanotų, nes ateinancioj Motinos Dievo Nekaltai pradėtos szventėj, jis visnomeniszkai prieszai altorių prizadėsęs daugiau tos smarvės negerti ir amžinai pasilikti blaivybėj.

— Sakai, kad nekuomet degtinės negerisi? — klausia klebonas.

— Nekuomet jau, jegamasteli; kolaike gyvas busiu jau to nedarysiu, nes savo vaikų nenoriu ubagais palikti. Norint jegamastis mane ant kokios szvaitės į atskirą kambarį uzdarytum, neduotum valgyti, o kad degtinės turėcziau lyg valiai, tai ir tuokart tos prakeiktos negercziau, sakau nė nepaziurėcziau.

— Gerai — tarė klebonas, — asz tave turiu-gi iszbandyti, ar tu teisybę man kalbi. Ne cielą szvaitę asz tave kambarį laikysiu, bet tik vieną valandą. Ant stalo asz tau paliksiu keptą žasį ir degtinės bonką ir, jeigu tu per valandą laiko iszlaikysi, tuokart tik asz tavo prizadams įtekėsiu. Jei nuo girtybės uzsilaukysi ir degtinės visai nė nedasilitėsi, paliksi ant toliau vargamistra ir dar 5 dol. dovanų gausi, bet jeigu, atsimink, nors laszėlį jos iszgertum, kaip esų kunigu, eitum ant visu keturių vėjų.

— Jegamastel, — atsako vargamistra, — asz apie save teip esu persiktirinęs, kad tie pažadėti 5 dol., rodos, jau pas mane kieszniuj.

Klebonas uzdaręs vargamistrą kambarį, pats pasitraukė į antrą kambarį ir ant kedės atsisėdęs, per rakto duryse skylė dabojo, ką jis dabar tę pradės.

Panaszuose atsitikimuose viena valandėlė į metus laiko pavirsta. Isz pradžių ponas vargamistra atsiminęs klebono koliojimo, į bonką nė žiurėte nepaziurėjo. Norėdamas greicziau laiką praleisti, pradėjo po kambarį vaikščioti ir į nekuriuos pavaisklus žiurinė-

tis. Teip jam besiteiraujant, umai akis atsidurė ant bonkos su degtine.

— Kad tu czia supeletum ir iszdziutum, tai asz tavęs nė su ranka nedasilytėsiu, — prabilo pats sau vienas.

Pažėivojo tabako, norėdamas blogas apie degtinę mislis nuo savės atstumti, tacziaus bonka jam vis akyse stovėjo ir gana. Netrukus jau be jokios baimės prisiartiino prie stalo ir pradėjo bonką apžiurinėti. Jam bežiurint atėjo mislis į galvą, ar nebutų galimu dauktu dasizinoti, isz kur klebonas degtinę perka. Turbut labai gera, pamislyjo sau, nes klebonas jokio negero daikto nemylė. Ji turi buti ar isz Gdansko, ar isz Karaliaucziaus.

Ko toliau, tai vis labiau žingeidumas jį ėmė dasizinoti, isz kur jį butų. Todėl ima bonką į rankas, o neradęs jokio paraszo, pradeda kalbėti:

— Gali buti, juog tai paprasta ruginė, bet kvepėjims visai kitoks. Kazin, pažemus truputį ant liežuvio, klebonas tuomtarpu nepažintų ir asz dasizinocziau isz kur jį paeina. Vienas laszelis, jug tai nėra gėrimu, o tuokart zinocziau kame jos tėvyne.

Teip bėkalbėdamas, pinesza bonką prie lupų ir truputį užvertęs, pradeda laizytis....

— Nezinau, rodos buty ir isz Gdansko, bet ar nebus tik isz Karaliaucziaus. Ką žmogus su vienu laszu gali pažinti.

Neilgai mislidamas, paima bonką į abi ranki ir, pineszęs prie lupų diktoką dalį iszgeria.

Jam begeriant, atsiveria durys ir klebonas įžengia. Vargamistra stovi su bonka rankoj, tacziaus nepersigandęs puola klebonui į kojas ir sako:

— Jegamasteli, jug tie penki dolierukai man teipgi butų reikalingi.

Daugiau kaip 30 metus ismgintast
Dr. RICHTERO
visam svietui zinomas

"ANKER" (Onkarinis)
PAIN EXPELLER.
yra geriausias gydymas nuo

Rheumatizmo,
Neuralgijos, Sausgėlos,
Strenu Skaudejimo ir tt.

ir visokiū Rheumatizskū
skaudejimu.

uz 25c. ir 50c. pas visus
aptiekorius arba pas

F. A. Richter & Co.,
215 Pearl Street,
New York.

Kaip Turkijoje valdzia pinigus renka.

Laikę turkiskų rezervų mobilizacijos, Macedonijoje, likosi pasauktas po ginklais ir iš Solonikos apskricio rezervų skyrius. Jiems nebuvo vienok pasakyta, dėl ko kiek tai dalyko jie į kazarmes paskirtą dieną turėjo pributi. Kada-gi jau visi buvo susirinkę (Turkijoje tik mahometonai kariaunoji tarnauja), apskricio komendantas apreiszkė, juog nė viens jau kazarmių negali apieisti, kadangi bėgyj 12 valandų kariauna kazarmes turės apieisti ir eiti priezai neprietelių. Žinoma rezervai staiga užpulti su tokia keista žinia, visi labai nuštevė ir nežinojo nė ką pradėti. Tuokart komendantas prabilo, jeigu kuris sudės czia 50 svarų — bus liuosu. Tarpe rezervų buvo turtingų prekyjų ir szeip pralobusių gyventojų. So iš jų tuojaus pasaršė palidijimus, juog bėgyj 24 valandų bus užmokėta. Ir isztikro, antrą dieną į valdzios izdą įplaukė 4.000 turkiskų svarų arba 65,000 markių.

Baisus nusidavinimas.

Baisi žmogžudystė neseniai atsitiko Paryžiuje. Motina savo tikrą dukterį nužudė ir sztai dėl kokios priezasties: Paryžiaus priemiestyje, Bois Colombe, gyveno motina su dukterimi. Paskutinė nuo seniau buvo sirgusi proto sumisziimu, bet iszgrįjus su motina vėl apsigyveno. Jos dvi užsilaike isz emerituros ir motina ją labai mylejo. Senė bijodama, kad kartais ji už dukterį pirmiau nenumirtų, nes jei mirus turėtų ji didį vargą, sumislyjo ją nužudyti ir netrukus savo norą iszpildė. Vieną anksčiau rytą, kad dukte dar gulejo, motina paszoko isz lovos ir szszis kartus isz revolverio szovė, pagaliaus nutvėrus peilį, tris kart durė, pridurdama: „Numirk, numirk!“ Dukte stengėsi nuo motinos revolverį isztraukti, bet paskutinė jai peiliu rankas iki kaulų supiaustė. Isz-girdę sąsiedai sumisziimą, atbėgę suriszo kruviną motiną. Vedant policijai, ji tik klausinėjo, ar-gi dar būtų gyva jos dukte ir prisipažino, juog ji labai gerai norėjusi padaryti. Miręs jos vyras buvo filozofijos profesorium.

Stebetinas atsitikimas.

Czekijoje neperseniai tulam kaime buvo toks atsitikimas: Vienas gyven-tojas savo darže pamatė svetimą kiaulę ir, norėdamas ją iszvyti, užpiudė szu-nimi. Persigandusi kiaulė iszoko isz

daržo ir kiek galėdama leidosi per kaimą bėgti. Bėgdama pro kalvę, įstrigo stovincziam užpakaliu kalviui tarpe kojų. Kiaulė buvo gana didelė, o prie to szunimi dar įbauginta, neszinosi pati nežinodama kur, ir sykiu su tuom kalviu. Kalvis teipgi persigandęs, nusistvėręs viena ranka kiaulei už ausies, o antra už szerų, szaukė pagelbos, o kiaulė tuomtarpu, žviagdama, isz skuros lindo. Iszgirdė kaimo vaikai kliksmą, visi iszbėgo isz triobų ir kiaulę su kalviu pradėjo vaikyti. Tokiu budu apbėgus apie tris sykius aplinkui kaimą, neteko pajiegy ir szokdama per tulą grabę, nabagą kalvį nuo savęs į vandenį panardino. Pasilikus nuo tos sunkenybės luosa, pamaži nusirito sau toliau, o kalvis iszlinde isz vandenio kelias dienas privalėjo sirgti.

Teisingas iszsireiszkimas.

Ant senų szv. Martino kapinių Poznaniuje priezsz porą sąvaiczių atėjo tulas gražiai apsirėdęs žmogus ir atsistojęs ant savo paczios kapo, szovė sau į smilkinį. Kulka sunkiai jį szzeidė, bet nelaimingas žmogus turėjo da tiek pajiegy, kad atsisėdo ant kapo, kur jį radę praeviai negelbėjo, bet vien žiurėjo į jį. Vienas iszmingingisnis prie-bėgus prie patudzio, isztraukė jam isz rankų revolverį ir iszovęs į žemę paskutinį isz jo szuvį, numetė jį ant žemės, o potam paėmė visą kraujais paplukusį žmogų ir norėjo vesti, bet kada per silpnas buvo, prasžė idant kapinių tarnas padėtų jam nuvesti tą žmogų pas gydytoją. Tarnas atsisakė, aizskindamas, kad pirma reikia policiją paszaukti, ir joku budu nenorėjo tikėti pertikrinimams, kad mirsztancziam pirmiaus ne-gu policiją reikalingas yra gydytojas ir kunigas.

Kada subėgo daugelis žmonių, viena moteriszkė žiurėdama į mirsztantį teip atsiliepė:

— Oi tie vyrai, kolei pati gyva, tai ją musza, o kada ji numirszta, tai ant jos kapo sau gyvastį atima.

Juokai.

V a g o n e.

Konduktorius: — Meldziu tamstos, tasai katinas isz tarpe motyri turi szalin eiti

Pana X. — Na kad ji katė.

Žmogus nekuomet gerai nežino, ko

jis nori; tuomtarpu gerai žino, ko nenori.

Pajieszkojimai.

Pajieszkau Rapolo Pilino, Kauno gubernijos, Raseinų pavieto, Pelinių kaimo. Jis gyvena Scranton'e, Pa., ir dirbo kasyklose. Yra svarbus reikalas jį atrasti. Teikis ar jis pats, ar kas kits praneszi kur buna, ant ant-raszo:

J. Linkeviczius, P. O. Bx. 343
Port Washington, Wis.

Asz Jurgis Szukzda pajieszkau: Jurgio Rauckio, paeinanczio isz Kauno gubernijos, Panevezio pavieto, Lenkovo parapijos, Gedziuno kaimo, pirm gyvena Baltimorėj; Juozo Januzio, paeinanczio isz Kauno gubernijos, Panevezio pavieto, Paszvitinio parapijos, Sudeliszių kaimo; ir Motiejaus Pakalnio, isz tų pat paeinanczio, isz miestelio Lenkavos. Paskutinis jau 12 metų gyvena Amerikoje. Ar jie patis atsiszauks, ar kas kits apie juos teiktys man praneszi, o bucziau labai dėkingas. Antrasz:

Jurgis Szukzda
1227 Potts str. Philadelphia, Pa.

SERGANTIEMS

Gvarantuojame pilna iszgydymą.

Pasimintingiausi gydan visokias paczias ir pavirzines ligas, kaip antai ligas szirdies, pliesziu inkstu, pilvo, gairos skandeliu, dilpa atminti, draviszka osuigiujima, tyloszkes silpnutes, azievuima, sustinima, veži, blykzkie tas motoris, kraujavimas ir tt. bevez ligas, po-dagra, reumatizma dusinima, paralyzius ir tt. Praszalins gumina, gydan gimdyimo ligas, vi-sokias sustinimas etc. Nerviskas ligas, gydan su pagelta geriausiu elektriskiu prietaisu.

Iytaisaku dalis ligas

iszgydan per kelias dienas, kraujo nu-suodyjimas, odos ligas, sermens begima, sal-daus perkisji ir borozji, nuovy, akcies ir ausies, netekima vyriakumo, lyzciu nuapjelima ir tt. gydan kospesimintingiausiai ir **szvazuo-juoju Pilna iszgydyma. Choro-niskas ligos yra mano specia-liszkuma.** Gyvaldario nevarzote. Nu-sudugnas iszszgaminavimas ligozio ir jo bagy-dymas — tai yra mano pridesyte.

DR. LANDE

Septolins specialistas.

134 E. 24-ia ul., kampas Lexington av., NEW YORK.

Valandos: nuo 9 ryto iki 8 vakaru, Nedelioms nuo 8 ryto iki 4 po pietu.

Negalinai asobiazkal atsilankyti, gali para-syti laiszka; butinai reikalaujame pacziento isztikimo.

Szauku visokiose kalbose. Turis praktika Lebanon Believre Post Graduate University Hospital, Direktorius Hieberts Institute

THE LITHUANIAN WEEKLY
„ZVAIGZDE“ -- The STAR.

The only Lithuanian publication in New York, New Jersey & New England States, valuable advertising medium, executes translations and job printing in English, Lithuanian and all Slavish languages.

PUBLISHED EVERY THURSDAY

— AT —
223 Roebling str., Brooklyn, N. Y.

A. BALTIEJUS, Manager

All Communications must be addressed:

„ZVAIGZDE“

F. O. Box 17, Station W. Brooklyn, N. Y.

RATES OF ADVERTISING ON APPLICATION.

Sanvaitinis laikraštis
„ZVAIGZDE“

Izleista kas CZETVERGAS.

Kaustuoja ant metu \$2.00, In uzmare \$2.50.

Anicetas Baltiejus, Dažurtojas

Korespondencijas ir laiskus su pinigais adresuokite:
„ZVAIGZDE“,

Station W. P. O. Box. 17. Brooklyn, N. Y.

TELEPHONE 480 WILLIAMSBURG

Dirva — Žinynas.

Nuo Naujų Metų laikraštis „Dirva“ susivienijo su „Žinyčia“, Europos inteligentų svarbiausiu laikraščiu. Vardas laikraščio bus „Dirva“ (amerikonizskoje laidoje) o „Dirva-Žinynas“ (europizskoje laidoje). Talpis tų straipsniui garsiausių mūsų rasztininkų. Išeis formate knygos. Laikraštis paszvēstas apszvēstiesniems lietuviams. Prekė kožnos knygos 50 centų, ant metų (visų 4 knygu) 2 doleriu. Numeris pirmas bus gatavas apie 10 d. Sausio 1903 m. Raszyti gramatomis ir pinigams siųsti adresas:
Rev. A. Milukas, Shenandoah, Pa.

Triju Karaliu Szvente.

Bažnytinėj iszkalboj toji szventė vadina „Epiphania“, t. y. Viespaties apszireiskimas delei atminties, juog Dievo Sunus žmonijai pasirode. Toji szventė atsiekia dar Apasztaļu laikus ir nuo tų laikų kas metas iszkilmingiausiai buvo ir yra apvaikszojama. Vilijoj priesz Tris Karalius szventinasi: a) Trijų Karalių vanduo, del atminimo Jezaus Krikszto; b) Kodyla, del atminties trimis Karaliais sudetą Betleemo prakartėj dovanų; c) namai, taciaus paskutinai jau labai retai kur. Papatris raszyti tris pirmutines Karalių rades: K. M.

B. ant namų durių, mums primena neatbutiną Vieszpacziui padėkavonę, juog ir stabmeldzius, prie kurių prigulejo ir Tris Karaliai, teip-gi ir proseniai mūsų, teikėsi paszaukti prie T i k r o j o Savo szv. tikejimo. Mus szaukia ir szv. bažnyzia, idant tą dieną sektumeme Trijų Karalių paveizdą ir sudėtumeme užgimusiame Kudikėliui Jezui dovanas. Mūsų dovanos tegul nesuseda isz aukso ar kitokių brangenybių, kaip kad szv. Karaliai Kudikėliui sudėjo, bet mes vietoj aukso privalom Jam savo grynas, nesuteptas szirdis pavesti.

Toj dienoj, pagal szv. Raszo padavimą, turėjo atsibuti iszganytojaus Kriksztas upėj Jordane ir svodba Galilėjos Kanoj. Tokiu budu Trijų Karalių szventė trejopą ženklina: turi: 1) Jezus stebuklinga's savo darbais pavadino prie savęs Karalius ir jiems pats kaipo Karalius apszireiskė; 2) per Kriksztą Jordane apszireiskė žydams kaipo laukiamas nuo amžiu pranaszas, nes isz dangaus balsas prisakė, idant Jam būtumėme paklusnais; 3) per stebuklą Kanoj visiems krikszcioniams apszireiskė kaipo augszciausias Kunigas.

Mēs visi, broliai katalikai, toj dienoj privalom Dievui padėkavoti už laimę, kuri likosi mums suteikta, juog tapome jo isztikimais vaikeliais, ypaczi toj dienoj neprivalome pamirszti ir apie vargingus stabmeldzius, kurie iki sziam laikui tos laimės ir szviesybės neapturejo. Privalom naujai užgimusiame Kudikėliui sudėti vietoj aukso — tikejimą, kodylos — maldą ir mirros — metavonę už prasikaltimus.

Atsipratinkim nuo tų draugu, kurie viskuom pradėjo niekinti, žengkim sau paskirtais takeliais, o tuokart ir visi nekadėjai puls po kojoms Kudikėlio Jezaus.

Kaip kurios szziometines szv. Tevo sukaktuves.

Pernai 4 Gruožio Leonas XIII perėjo popieziavimo ilgiu Pijų VI, kaip vieszpatavo 24 metus, 8 mėnesius ir 14 dienu. Tokiu budu szv. Tėvas priguli prie treczius ruzszies popiezių, vieszpatavusių ilgesnį laiką ant szv. Sosto, ir del tos priezasties susiveda į kruvą szitie garsūs vardai: szv. Petras, Pijus IX ir Leonas XIII.

Neuzilgo paskui, 20 Vasario ateianczijų 1903 metų, iszpuola sukaktuves

93 metų amžio. Tuomet Leonas XIII taps trecziu tarp buvusių Popiezių pagal ilgumą amžiaus, nēsa tiktai du Popiezius pasiekė devyniasdeszintis ketvirtus metus: szv. Agatonas (miręs 682 m.) ir Pal. Gregorius IX (miręs 1241 m.). Leonas XIII yra 263 is Popiezius. Isz jų nedaug tokių, ką perpopieziavo 12 metų. Pijus IX ilgiausiai vieszpatavo, nēsa 31 metus, 7 mėnesius ir 22 dienas.

19 Gruožio 1903 sukanka szv. Tėvui penkiosdeszimt metų nuo iszkėlimo į kardinolus.

8 Gruožio 1904 sueina 50 metų nuo apskelbimo Nekalto Praszidėjimo P. Szv. Dogmato, kuomet Leonas XIII buvo prie iszkilmių kaipo Kardinolas. Jisai tiktai vienas isz visų tųszk pribusių Kardinolų ir Vyskupų iksziol da gyvas.

9 Guod. iszpuolė sukaktuvės mirties Viktoro Emanuelio II, dabartinės Italijos pirmojo karaliaus. Apie jo mirimą szitokia vaikszojoja po Rymą pasaka. Mirė priesz tai Lamarmora, ministeris vidaus dalykų, kuris kitaszv buvo pasiustas paimti nuo Popieziaus Pijo IX Kvirinalinj palocių, neatimtą iszsykio po užėmimui Rymo. Vargzas Lamarmora, atsiduręs pas dangaus duris be kalty, be kirvių, be jokių įnagių, su kuriais galima butų ir czionai jeiti, pasijuto nemenkam tarapote. I tą tarpą pasisuka czionaitės ir szv. Petras, cziazszkydamas su raktais ir užima ministerį:

— Tai tu iszvertei Kvirinale duris?

— Aszsz... prisipažino visas drebėdamas ministeris, bet, bet... asz nieko nekaltas, karalius man liepė.

— Aa, karalius liepė, paziūrėsim, ar nemeluoji — pratarė szv. Petras.

Mirszta Viktorius Emanuelius ir sztai jau stovi ir jis ties dangaus durimis.

— Ar tu paliepei Kvirinalą paimti Lamarmorai, ir visą mano žemę pasisa-

Lietuviai, szelpkite lietuvizskus biznieriuis!
SHENANDOAH, PA.

Damininko Brazinsko Drapanu sztores

galite gauti *visokių drabuzių*: vyrams, moterims ir vaikams. — Dabar pasigabenu daug naujų žieminiu apszivilkimu.

Shenandoah, Pa.; 37 Centre str. 37.

vinai nuo Pijo IX — užklause jo sv. Petras.

— Ne, šventasis Tėve — drąsiai atsakė karalius — mudu su popiežium gerumu susitaikėva, o Lamarmora, išdykęs sutvėrimas, manęs visai nesiklausęs įsikverbė į Kvirinalą.

— Judu gerumu, sakai, susitaikėte; kažin tik, ar teisybę sneki? Neuzilgo žinosim, pasakys mums pats Pijus IX, pro czion eidamas. Tu-gi turėk truputį kantrybės palaukti pas szitas duris; neilgai, nes Pijus privargo į valią ant svieto; szaukiasi jį Dievas pas save.

18 Vasario 1878 m., t. y. pusantro mėnesio nuo Viktoro Emanuelio II mirties, mirė Pijus IX. J. B.

Nauji Metai.

Hodie si vocem etus audieritis, nolite obdurare corda vestra. Ps. 94.

I.

Jau skelbia dangus spinduliai iszkaiszytas, Kad senmetį sąj paszarvojo naktis; O, gimęs isz po griuvisių, metas kitis, Gabena žmonijai isz augszto viltis.

Pulkai debesėlių varsoms įsiuosųę Padangėms skraisto, vilioja akis. Gražu paziūrėt. Bet kažin ką jie ruoszia? Ar giedrą? Gal audrą? Viltis — paslaptis!...

Pažįstami sveikinas isz papratimo, Linkėdamiesi isz visos savo szirdies Sveikatos ir laimės ir pasiekimo..... Tikek — netikek, bet žiurėk ateities.

Žiurėk ateities: ar turi idealą? Ar tyras? ar augsztas? myli? isztikry? Laimingas. — Jei ne, cik pas Vieszpaties Stalą: Isztirk save pats maldoje su Dievu,

Gyvenimą sąžiniškai sutverk naują Ir ant geležinių vėžių nustatyk; Ką nutariai sykį szventai, kad ir kraują Reikėtų praliet, amžinai nemainyk.

Žmogau! ar žinai savo dvasios galybę, Kada palugnija ją udegsai malda? Ar valios narsumą, szirdies ypatybę Ir įjegą minties mireravai tu tada?

Tikek: jei į kruvą suszausi sziantiėna Visas savo duszios ir kuno spekas, Malda-gi į siekį nutaikysi vieną — Stebuklas iszvyši, ko nieks nesupras.....

Iszvyši, tik Dievo darbuokis malone: Malonė ir darbas, tai žmogaus sparnai. Žinok: neviėną atlanksy abejonė, Pamink — garbės laipsniais bus jį griuvisiai.

II.

Jug Aniuolas sakė tą-pat man kas-tyras; Prakeiktas, žodžius marinau savyje. Nutilo. Dar vėl Jo ugzriovė trimytas, Ir dar asz svyruocziau? O ne, nevalia:

Jo balsas teip ardo krutinę, teip stumia Ir traukia kitokiu gyventi keliu..... Kas tas, ką? tai velnias rukais akis dumia. Atstok..... Užsimerkęs trimytą seku.

Nutilo. Tiktai lyg po viesulai bangos Ant jūros, teip dautos krutinėj jausmai. Kur jis? O, tamsybes! Ar akys teip spangos, Ar juodosios dvasios teip temia akiai?

„Laimingas“, vėl užgaudė balsas isztykok: „Savyj idealo, savyj teijeszkok!“ Ir vėl pasirodęs nutilo — isznyko, Tik sparno atsimuszė aidas: „kovok“.

Kur nors tavo, Aniuole, sparnas skrajoja: Ar suka zvaigzdes, ar su Arkaniuolais Sutvertojui sostą danguj spinduliuoja, Ar grumia į pragarą velnius griausmais,

Neniekink maldos, ką jausmu tavep plaukia Isz duszios gilumo per ardvą szirdies, Ir jieszko patamsia, jieszkodama szaukia — O zvaigzde gyvenimo — amzinasties, Iszgirsk — iszklausyk.....

Akiesmirksnyj nukritok

Isz Aniuolo sparno plunksnelė viena Ir raso ant duszios „ADONAS“; nuo szitok Gi žodzio nuszvito duszia kaip diena.

O duszios padangej iszvydau Papartį, Bet ką plevėsuodamas tvaskėjo tuokart, To prigimtas garsas negali isztarti — Tikiuos nekuriems pasakyti po smert.....

III.

Asz linksmas kaip pauksztis pavasario diena, Kad giesmę padangėms paleido skardžiai: Dvasia ir ideja, sumainė sziantiėna Žiedus, sziedotuves szvenczia linksmiai.

Netziuriu, ar panczius likimas dar kala, Ar amžiai isz liaurų nupjs vainikus — Vistiek. Asz turiu savyje idealą — Laimingas, jis mano ant amžių dangus.

Dangau idealo — tu laime szventoj! Tu zemę pamynus ir sielvartas jos, Vardan Laimingiausioja duszij vilioji, Kur debesys nedrumszcia laimės giedrios.

Eikszen, laimingiausias karaliau szio svieto, Eikszen, susilygįsim!..... Ką? dar matai — Kuom yr' tavo laimė priesz laimę poeto, Kad gieda isz Dievo malonės įsiai.

O žodžiai kaip perlos, karieliai ir manna Lynoja sidabro rasa isz giesmių, O tavo pavaldomi renka sau peną, Ir kaiszosi galvas, ir džiaugias isz jų?.....

Dar vos numylejau tave, ideale, Dimni sziurpuliai palytėjo mane: Stipresnė už smertį jauocziau savyj galę, Kurios Laskono n'įveiktų kanczia.

Tę saules ir zvaigzdes dar gesta — skandina Pasaulės tamsybej, perkunų lytus Tę teszka, tę gaujos velnių kojias pina..... as niekio nebijo, kas turi sparnus.

Szaltiniai iszseks, priplauks Nemunas galą, Kas nardo gilnėj okeano — pasęs; Bet laiko banga neuzlies idealą — Jis Vieszpaties isczioj per amžius skraides.

Sudiev', senmet! Acziu doros už iszkala Ir viską ką tik man davei ar pelniau. Sveiks Jaunas! Atneszės, auklėk idealą, Kad nenusileidžiant, vis kiltų augszciau.

Balandis.

Susivien. L. R. K. reikaluose.

I „Žvaigzdes“ Redakcija. Paskutiniai numerij „Žvaigzdes“ patalpinom klaidingą žinią apie p. Mikalaucką, kurią czia atszaukiam. Mat prezidente rasztą zeceris negerai perskaitė, isz to ir nesupratimas.

Tame numeryje yra paraszta, kad p. Mikalauckas nori gaut užmokėt už kozną sąnarį draug. svz. Petro ir Povilo po 50c. Tas yra neteisybe, p. Mikalauckas niekad nereikalavo užmokesczio, tik Centraliszkas Komitetas zinodamas juo darbsztumą paskyrė jam zenklejį S. kaipo dovana.

Kun. S. Pautienius, Prezid. (Nuo szio laiko, idant apsisaugoti nuo godotino Prezidento rankraszczijų klaiding supratimo, talpsime visada juos teip, kaip yra paraszta, be jokios permainos. Red.)

Naujai prie Susiv. L. R. K. Am. prisiraszė sekanczios ypatos: Prie Shamokin, Pa., kuopos:

A. Kasperaviczia.

J. Balseviczia.

J. Balsevicienė.

Persikėlė:

Kun. V. Kudyryka isz Hazleton, Pa., kuopos į Edwardsville, Pa., kuopą.

Pereitame 1-me „Žvaigzdes“ numeryje įsikverbė klaida. Buvo pasakyta, juog Juozas Juszkeviczia ir Urszulė Valinczienė naujai prisiraszo prie Susivienijimo. Jiedu jau seniai yra prisiraszė, todėl sziuomi ir klaidą pataisom.

Centr. sekr. J. Kasulaitis.

Roosevelt'o pravarde.

Nevisi amerikiecziai dabartinio prezidenta Roosevelt'o pravardė lygiai isztaria. Vieni sako: „Rusevelt“; kiti: „Rosvelt“, o vokiecziai kitaip nesako, kaip tik: „Rosenfeld“. Iszgirdeš apie tą prezidenta, viename isz New Yorko dienaszczių pagarsino, juog ju pravardė susideda isz trijų skiemenų ir isztaria: „Ro-se-welt“.

Galybe szvento Bazancziaus.

Istoriskas paveikslėlis iš XV amžiaus.

Pagal lenkišką.

Ir pasakykit dabar man, ar užsimoka žmonėms ką nors gerai daryti, ar prisitamauti — prabilo antgalo Jakušas. — Ar negeriau apie save nuolat žiūrėti, negut su svetimais rūpintis?

— Ne, gerai ir daryti kitiems, prisakė Dievas, kuris visus mus sudys, — atsakė ramiai linguodamas galva Gregorius.

— Labai keistos žinios apie musų priešus, labai keistos.....

— Geros jei tik? — perkirto senis Zaviša.

— Tegul jau jos bus geresnės, negut dabar kaip jos geros! Visai blogos! Genuos ir Venecijos laivai, pakrante mis turkų privalejo žiūrėti. Teisybė, jie arti 4 tukstančių jų jau nutvėrė ir mums atvežė, bet uždyką nenori mums į vergų jų duoti.

— O prakeikti veidmainiai! — sušuko Vitčicas.

— Kad juos perkunai..... — bambtelejo supykęs Zaviša, bet Gregorius delnu uždengęs jam burną, sulaukė jį nuo tų keiksmų.

Bobrzyckis pasikėlė ir vėl pradėjo:

— Čia su tuomi dar ir-gi nepabaiga! Galime tikėti, juog graikiškas ciesorius, žadėjęs mus remti, dabar turkams padeda.

— Tas negalimu dauktu! — pašoko Jonas Rešovskis. — Jug jis prie Romos — katalikiškos bažnyčios prisivienijo, by tik nuo musų karaliaus pagelbą gauti.

— Teip, buk jis su bažnyčia susivienijo, bet turbut tik turką tuom norėjo pabauginti, bet jo ciesorystės žmonės musų tikėjimo nepriėmė..... — kalbėjo Gregorius.

— O nelaboji dušia, — sušuko Dobieslavas Vitčicas.

— Tokiu budu dabar visi jau musų poną apleido, musų geradėja.

— Teip kaip ant patyčių viską padarė, pavydi jam garbės, — tarė Bobrzyckis. — Tegul juos Dievas sudyja ir skandina už tokius nežmoniškus pasielgimus.

— Bet savo pono ir karaliaus iki paskutiniam kraujo lašui neapleisim! — sušuko narsiai Vitčicas.

— Neapleisim, norint iki vienam savo galvas reikės paguldyti — dudurė jo mylista Gregorius. — Kad pražusim, tegul po musų atmintis nors palieka, kaipio tikrųjų karziųjų.

— Amen! — atsakė visi susirinkę karzigiai.

Tačiaus karalius, nenusimindamas, ką jį visi veidmainiškai apgavo, su savo kariauna vis tolyn traukė, o paskui jį ėjo turkai, kurių jau buvo daugiau šimto tukstančių. Prisiartinę prie miesto Varna, gulinčio prie augštųjų kalnų, tuojaus jį paėmė. Netrukus parėjo žinios, juog priešas visai arti atsiranda ir tuojaus čia gali užpulti.

Dasigirdęs karalius, prie susirėmimo su priešu pradėjo rengtis. Baisi ant kojos opa, jau nuo seniau sumušta, dabar iš naujo atsiverė. Jonas Hunijad pasirupino tuotaru apie kariauną, išstatydamas skyriais visame klonyje tarpe atero ir kalnų. Ant kairiojo sparno pats su vengrais atsistojo, o ant dešiniojo stovėjo svetimi kryživėlai ir kardinolas Cezarni. Pačiam vidury buvo pats karalius su visais lenkų ir vengrų karzigiais.

10 Lapkričio, jau nuo anklaus ryto krikščioniška kariauna laukė turkų, bet įvairi ženklai karzičius į neramybę traukė. Firmiausiai vejas, nors buvo gana visai mažas, nuo karaliaus galvos numetė kepturę, paskiaus, kad karalius ren-

gėsi į kovą, visi iš rankų išpuolė ginklai, kuriuos tarnas jam buvo padavęs, ant galo arklys, iki šiam laikui ramiausias, pradėjo spardyti ir trunkytis, kad Vladislavas ilgą laiką užsėsti negalėjo.

Tuose laikuose, įvairiems apsirėškimams žmonės labai tikėjo, bet karalius nieko nepaisydamas, užėdęs ant arklio, perėjo visus savo kariaunos skyrius ir ramindamas prašė, kad ištikimai už šv. tikėjimą kovotų. Mirtis nė vienam kareiviui tuokart nebuvo baisi.

Tuotaru 6 tukstančiai turkų su klikkais metėsi ant dešiniojo sparno. Neturiant ant neišpasakyto narsumo, krikščionys likosi tolyn atstumti. Užėjus kryživiams ant tulo kalno ir išvydus turkų skaitlingumą, visi persigando ir pradėjo slinkti koliai. Priekai, matydami tuotaru jų baugumą, prispaudė prie uolų ir beveik visus išpuolė. Tačiau kardinolas pašoko aniems į pagelbą ir dabar prasidėjo kruvinas susirėmimas. Lenkai lyginai liutai, nė žingsnio neatsitraukdami, turkus skerdė, kolai visi iki paskutiniamjam nesukrito. Krito ir patsai jų vadas Bobrzyckis, visas mirkstantis kraujuose.

Jau turkai dešinį sparną pradėjo lauzti, bet štai tuojaus prišoko karalius ir turkus gana toli atgal sugėbė atmesti. Iš turkų pusės pasipylė nauji pavadoutojai, bet karalius, eidamas pirmyn, lyginai liepsna namus šlavė ir veliavą po veliavai griebė. Teip kovojo beveik iki pačiam vakarui.

Tokiu budu mėtymadas mirtis į visus puses, turkus po prievarta visus atstumė, o nekurie pulkai iš baimės, net in Adrianopilę bėgo. Ir pats sultonas jau savo arklį nuo Vladislavo buvo pasukęs, kad paskutinis ant jo bunūku žadėjo užpulti. Kelyj, priešai karalų, dabar buvo sustoję jančarai — geriausioji dalis sultono kariaunos. Paskutiniai, nepersigandę, ant volo užkabino Vladislavo traktatą, kurio jis po pasirašymui buvo nedalaikęs ir visi išvien stėjo apgnymė.

Karalius tačiau nepaisydamas ant nieko, stačiai lekia jau ant jančarų. Tuotaru prie karaliaus prišoka Jonas Hunijad, kurį kairiame sparne iki šiam laikui vyriškai buvo laikęsis, ir pradėjo karalius melsti, kad nuo jančarų į šalį pasitrauktų ir butų nors to, ką iki šiam laikui laimingai galėjo nuveikti.

— Kaip tai? Ar tai aš nuo mušio lauko privalau trauktis ir visos dienos savo kruviną prakaitą jiems paauksuti? — šaukė su nuosteba karelius.

— Pasitrauk, pamesk, geras pone! — meldžia Hunijad. Tavo tvirtybė ir galingumas jau gana priešą pamokino, bet iki pabaigai vistiek jie nepasiduos, nes reik tik apie jų skaitlių pamislyti. Kaip greit apsigiurės, vietoj užmuštųjų vėl tiek jie pastatys, tuokart nė koja musų čia nepastovės. Ilgoji kova musų karziųjų jau perdaug paaisino, ir gana jų daug jau krito, vienok nėra kuom užvaduoti.

— Tegul tik tie, kurie prie gyvybės pasiliko, eina su manimi, ir tuokart, kaip Dievas dangų — jančarus perlaušim — atsako karalius.

Girdėdamas tą Gregorius iš Sanoko ir Jonas Rešovskis šoko prie savųjų karziųjų ir apie viską jiems pranešė, sykiu uždegdami jiems širdis tvirtais savo pasitikejimais prieš užpuolimą ant jančarų.

Tačiaus Hunijad nemeta savo prašymo ir vis meldžia karalius, kad pats save ir savo žmones gelbėtų.

— Nekuomet to nepadarysiu! — sušuko karalius. — Ne su mano krauju, kas tąjį lauką apleistų; geriaus pražusiu, negut pradėtą darbą pamesiu! Jug tai gėda amžina man butų.

Tą ištaręs su džiaugsmu puolėsi ant jančarų visai įėjaisydamas kas užpakalyj jo galėjo buti

Jančarai netikėtu užpuolimu susimaižė, Vladislavui 18

veljiu tarpe savęs įsimaityti, bet vos karalius spėjo į vidų jų skyrių įsiplešti, nabagą apsupo ir nuo kitos jų kariaunos jį visai atkirto. Su karaliumi pasilikti tikti keli kartigiai, kaip ve: abu jaunu Zavišu, Jonas Tarnauskis ir Dobieslavas Vitčicas.

Dabar baisiausia kova prasidėjo, kurioj šimtai tik kelis prispyrė. Jie visi menkai save gyntė, bet tik vis jauną karalių apsupę sergėjo. Susipyne kardai ant karaliaus galvos, jautriai jį nuo mirties dabojo. Ilgai dar laikėsi, tačiau po nekurią valandėlį viens po antram iš rankų kartigiai kardai krito, galvos viena po kitai pasvirio ir visi be dvasių krito ant smilčių. Pasiliko dar viens karalius visai neapėtu, metėsi ant arklį į šalį, arklys sužeistas suklupto, tuom laiku viens iš jančarų prišoko ir karaliaus galva nuo pečių nusirito.

Netrukus pripuolė atkirstas kartigių skyrūs po vadovystę Gregorius iš Sanoko su linksmiais veidais.

— Už Kristaus Kryžių! — ir turėjo ant jančarų užpulti.

Jų klišmas dingo turkų susirinkime, kurie karalių jau pas save turėjo. Bet štai kartigiai žiuri, o nelaimė! Karaliaus galva ant smaigo užverta riogso!...

Ant to baisaus užmatymo, kartigiai kaip pirm džiaugėsi, taip dabar visiškai ant dvasios nupuolė. Turkai puolėsi ir pradėjo juos naikinti. Krito ir kardinolas Cezarini, vienok Hunijad spėjo ištrukti. Kartigiai beveik visi ant lauko zuvo, kiti į vergvę papuolė, tik keli nuo tos nelaimės spėjo išsigelbėti.

Turkai, nežiurint ant paskutinio savo kovos laimėjimo, tos dienos skaitlius užmestųjų toks buvo didis, kad jiems iš visko dabar jokios naudos nebuvo. Tik vietinį nutudyto karaliaus, pastatė didį — augštą stulpą, o galvą nusivėzė į miestą Brusą, Aziją, ir apliejė medum su iškilmybėmis nešiojo po miestą. Veliaus vietiniai krikščionys ją atgavo ir koplyčioj, Olimpijaj, pagulde.

Ir teisingai turkai turėjo iš ko džiaugtis, nes po numirimi Lenkijos ir vengrų karaliaus, apgynimas rytinių ciosrųsčių ir visų krikščionių, nupuolė ant paskutiniojo laipsnio. Visa Europa stambeldžiū — turkų dabar baisesoji. Lygiai tokiu būdu keturis amžius po turkų jungu slavenai ir graikai stenėjo, kurie vos neperseniai, jų mūsų laikuose iš po to jungo išsiplešė.

Žinia apie lenkų sumušimą pas miestą Varną, kaip griausmas visą Europą aplėkė ir visus jos kampelius baimė apėmė. Išsyk niekas tam atsitikimui netikėjo, ypač apie mirtį karaliaus, visi mislijo, juog tai dyka ir tuščia paskala buvo pasklydus. Lenkiją ir Vengriją apėmė neišpasakytas lludnumas, kaip viena, teipo ir antra nebežinojo nė ką jau pradėti, tik buvo kalbama, juog karalius ar j nelaisvę papuolęs, ar pametęs kovą, slapstosi kitose viešpatystėse. Kartais bažnyčios varpais ant zenklo graudingumo buvo skambinama, tai vėl buvo deginamos ugnys, kaip ant zenklo linksmybės. Vieni minė, juog karaliaus nėra jau gyvo, antri pranašavo apie jo gyvastį. Kaipai vieni, taip ir antri siuntė savo pasiuntinius ir slaptingus žvejotojus į svetimas karalystes, ar kartais ne-utiktų kur karaliaus, bet viskas liko be pasekmės.

Antgalo po kelių mėnesių, pabaigoj balandžio, 1445 metuose, kad jokių apie karalių Vladislovą žinių iš niekur negalima buvo gauti, lenkų bajorai susivaziavo į Sieradzą ir nusprendė pašaukti ant sosto karalaicchio Kazimieriaus, kuris tuokart valdė Lietuvą, ir nusintė pas jį su tuo mieriu savo pasiuntinius. Vienok Kazimierius, bijodamas prarasti Lietuvą, nelabai skubinosi su pribuvimu ir tuokart tik davėsi sou perkalbėti, kada sulaukė antrų nuo lenkų pasiuntinių, nes visa šalis be karaliaus pradėjo į šalį krypti.

Kaipai visoj viešpatystėj abejonės viešpatavo, teippat to-os abejonės ir Tarnavo dvare buvo atsiradusios. Ponia Tar-

naušienė vis dar su viltimi visą laiką gyveno, nuolatos laukdama sugrįžtančių savo sūnių, nes ir apie juodu įvairios paskalos slinkinėjo. Buvo pasakojama, juog netoli Varnos keli kartigiai pasilikę buvo nuo nelaimingos mirties ir iki šiam laikui nė vienas dar iš jų nebuvo pargrįžęs.

Tačiau Halka Vitčicienė nė trupučio nė buvo nusiminus ji dar ir Tarnauskienę tankiai ramindavo, kad sunus ir jos vyras netrukus turės pargrįšti. Kasdiena vaikščiodavo į dvare daržą ir tų, pas Panelės šv. statuą, pas kurią savo Dobieslavu rožančiaus dalį buvo atidavus, kad paskutinįs į karę rengėsi dievobaimingai rožančių savo kalbėdavo; prie kiekvieno atkalbėjimo pabaigos, atstisodavo priešai statuą ir ramindama save kalbėdavo:

— Dobieslavas pasiėmė su savimi šventąjį mūsų gentijos ginklą, rožančiaus dalelę ir prisizadėjo visada ant Tavo garbės kalbėti. Tu jį sugrąžinsi, Švenčiausioji Motin!

Tulą dieną, pradžioj rudens, Halka pagal kasdieninį savo papratimą, atkalbėjusi rožančių, nužvelgė keliu jojančius kelis kartigius; jie jojo linkon dvare. Pirmiausiai jojo trys, paskui juos du, o dar toliau keli jųjų tarnai. Halkai ko širdis iš džiaugsmo neiššoko ir netrukus prisartinus prie kelio, tuojaus pažino. Tai buvo jo mylista Gregorius iš Sanoko, Jonas Režovskis ir Jakušas iš Lukovičų. Du, kuriudų paskui jojo, tai buvo Jakušo tarnas Budzivojus ir Vitčico tarnas Penkavka, kurs sykiu su savo ponu buvo iškeliaęs, bet dabar vienas grįžo. Jaunųjų vaivadukų Jonų teip-gi tame burjį nebuvo.

Halka be dvasios nubėgo į palocių ir, vos spėjo ji per duris įžengtį, kad štai marškalia Šimonas pranešė jau vaivadienei apie svečių pribuvimą. Ponia Tarnauskienė su Halka ir kitais dvare ponais tuojaus nusidavė į kartigių salę, kame netrukus įžengė trys jauni kartigiai, su kuriais ir Andrius iš Rozvadovo su veidu, kaip naktis, išblyškusiu, tik be paliovos baltus savo usus glostydamas.

Gana buvo į veidus pribuvusiųjų pasizūrėti, juog parnešė labai blogas žinias, pertav vaivadienė pirmiausiai juos pasveikinus tarė su nusiminimu:

— Blogai neiškia jųsų veidai, ponai..... Ar-gi tos žinios, kurios ir mus buvo pasiekusios — yra teisingos?

— Taip yra, gera poni — prabilo jo mylista Gregorius. — Galingas mūsų karalius už šv. tikėjimą savo gyvastį paliko ir su juom doriaus visi kartigiai.

— Ar ir mano sunus?

— Prapuolė, kaipi pridera garsingiems iš kartos kartigiams, apsidengdami amzina šlove.

Ponia Tarnauskienė nuleido žemyn galvą ir rankomis akis užsidengė; norėjo užslėpti savo supulį, kuris jos dušią skriodė. Tuotarp davėsi girdėtis, plonas, gražus, bet supulingas balsas, klausiantis:

— O mano vyras, Dobieslavas Vitčicas, kodėl su juimi dabar negrįžo? Kame jis atsiranda?

— Dievas ir tau, mano vaikeli, kryželį paskyrė, — atsakė ramiai Gregorius. — Jūsų vyras, viens iš narsiausiųjų kartigių, karaliaus apgynime nuo turkų rankos krito.

Halka neištarė nė žodžio, tik ant jos veido apsiereikė koks tai netikėjimas ir nuosteba. Ilgoką laiką tylėjimas viešpatavo. Antgalo vaivadienė, kuri turbūt buvo kalbėjusi malda, ką galima buvo pažinti ant krutančių lūpų, prabilo:

— Esate labai pailsę, brangus kartigiai, pertad jums pirmiausiai reikėtų truputį užkasti ir atsilėsti..... Turbut Šimonas jau apie valgį ir rupinas, bet kolai kas kur bus, pasakokit man apie mano brangus sunus, apie jaunąjį karalių ir visus kartigius, kurie iš mano rūmų buvo nusidavę į Vengriją, teipos-gi ir apie prietastį šiandieninio jūsų pargrįžimo.

(Toliaus bus.)

Tevynės Sargas“ ir „Zinyczia“

Tuodu laikrascaziu yra gaunamu pas Rev. A. Kaupas, 114 Theodore Str., Scranton, Pa. „Tevynės Sargas“ kasuoja ant metu 1 dolerj.

„Zinyczios“ visi isėjusieje numeriai (1-5) gaunami už 60 centu.

Adresai Centraliszko komiteto Susivienyimo Lietuvių R. - Kat. Amerikoje.

1. Prezidentas: Rev. S. Pautienius, 614 W. Mahanoy ave., Mahanoy City, Pa.
2. Vice-prezidentas: A. Kalczinski, P. O. Box 412, Minersville, Pa.
3. Sekretorius: J. Kasulaitis, 74 Carroll str., Pittston, Pa.
4. Kasierius: Chas. Radzevics, Shenandoah, Pa.
5. Kasos globėjai: 1) Rev. V. Kudyra, 46 P. O. B. Edwardsdale. 2) J. Lauraitis, 94 N. Plum. Aley, Shenandoah, Pa.
6. Knygius: Rev. M. Szedvydis, Pittston, Pa.
7. Dvasiszkas vadovas: Rev. J. J. Kaulakis, 1031 S. 5th str., Philadelphia, Pa.

ZVAIGZDĖS AGENTAI:

- I. Miluzsuskas, Forest City.
Box 338
- Stanislovas Poteliunas, Plymouth, Pa.
- Povylas Gaizkacas, Mahanoy City, Pa.
24 7th Str.,
- L. K. Karalius, Baltimore, Md.
525 Columbia ave.
- M. Schörmis, Brooklyn, N. Y.
113 North 5th Str.,
- Mikolas Miszkunas, Newark, N. J.
22 Hartford str.
- J. Macziulaitis, Newark, N. J.
165 Ferry Str.,
- J. Rabikauckas, Brooklyn, N. Y.
97 So. 3rd str.
- A. Kozlevskis, Attaburg Pa.
408 Shelly str.
- J. Rikteraitis, Waterbury, Con.
67 James str.
- S. P. Tananeviczia, Chicago Ill.
2922 Auburn ave.

Tautiečiai! Jaigu kuris nori grįžti atgalios į tėvynę o neturi pinigų, lai kreipiesi prie mus. Mes kiekvieną nuvesim per 9 dienas į Bremą ar Hamburgą. Tris adynas tik darbo su mažu damokėjimu. Raszyk tuojaus ant sekancio adreso:

Columbia Shipping Office
158 Suffolk, cor. Stanton St. New York.

DARBININKU DRABUŽIU KAUTUVE

KOBRE,

87 Grand St. Brooklyn, N. Y.
Skrbybelės, Kepurės, ir Czeverykai
Vyriszki drabužiai didžiausiame pasi rinkime.

KUPARAI ir VALIZOS.

Ypatingai daug Kelnu.

Nieks negal mažesne prekę už mus ant Grand st. padaryt.

Szelpkime Savuosius!

Antanas Grochowskis

vienatinė katalikiszka

Agentura Laivakorcziu

dėl Brooklyno ir Long Island.
298 Bedford avanus

keturi blokai nuo Grand str. Ferro
Brooklyn, N. Y.

Laivakortes geriosiu kompanijų už žemą prekę, siunčia pingus in Europą per randavą banką.

Visoki prisintimai daeina greitai ir teisingai.

Agentura garsingų gyduolių Dr. Petro Gomozo ir Alejaus.

S. JARMULOWSKI,

No. 54 Canal Str. New York.

Asz užlaikau
BANKA

kurioje galite saugiai sidēt savo pinigų, teipogi iszmainau pi nigus visu žemiu.

AGENTURA

visu laiviniu kompanija ir gelezinkelio ti kietu. Szapkortes j ir isz Europos.

Teipgi siuncziau pinigų į visas dalis

sviето ir iszduodu veksesius ant visu didziuju miestu Europos.

Bankas Europoje,
Hamburg: S. Jarmulowski.
Luebeck: S. Jarmulowski & Co.

MACK, MILLER CANDLE CO.

GERIAUSI ISZDIRBEJAI

vaszkinu ir kitokiu
Žvakiau.

Žvakės iszdirtos isz geriausio ir giaznisio vasko. Labai grauziai iszrodo, yra i ž kitu iszdirtbeju žvakes sunkesnes ir pigesnes. Kurie guod. kunigai musu žvakes mėgino, visi ym tikrai užgančinti. Adresuokite:

MACK, MILLER CANDLE CO.
Syracuse, N. Y.

Puikiausias lietuviszkas

Hotelis
Kaz. Radziewicziaus

121 E. Centre St., Shenandoah, Pa.

tuojaus szale Lehigh Valles Dipo, 10 deszine ranka, einant į miestą.

Tai puikiausis ir szvariausia vieta del svetelių ir labai paranki del tų, kurie atkelaus į Shenandoah, Pa. Apart visokių ariekų ir alaus turi didelę zopostą pargabentų isz Europos visokių vynų, cigary, o teipogi prilaito visokius valgius ir oisterius. Pakelvingi gali gauti nakvynę ir prieteliszką rodą visame. Yra tai vienatine ir puikiausis vieta eielam Shenandoah'e, o kas kartą atsilankys, tas pas kitus daugiau ne eis.

Teipogi parduodu szipkortes ir siuncziau pinigų į visas dalis sviето.

Stebetina progala

Vaikams prie miszių suknieis isz geriausio kaszmiro su puikam pamusazlu už

\$3.50

Kamizos 75c, \$1.00, \$1.75.
PLOSZCIAI \$16.00 ir daugiau. Kunigiszkos suknieis \$12.00 ir augszciaus. Gera visa eile drapanų \$18.00 ir augszciaus. Paltos extra \$20.00 augszciaus.

BOHNE BROS & CO.

34 Barclay St.

New York.

CHAS B. KLOSTER,
Successor to
ANTON KLOSTER,
Altar Builder, Sculptor & Carver,
DESIGNER AND BUILDER

—OF ALL KINDS OF—

Church Furniture in Wood, Marble, Stone, Metal etc.

Also, Ornamental Carving for Churches and Buildings.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

—PLANS ON APPLICATION.—

ANTON KLOSTER,

ARCHITECT,

Churches & Schoolhouses especially.

No. 214 EAST TWENTY-SIXTH STREET, New York.

Geriausią ir pigiausią vietą

del pirkimo

Siuvamų mašinų

pas

Jurgi Matulevičiu.

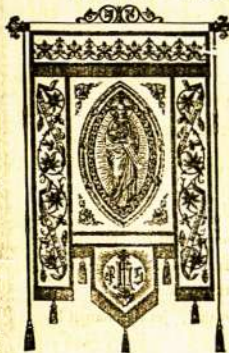
Naujos maszinės nuo \$ 15.00 atgustyn, teipogi kas nori apmainyti, apmainau ir pataisau visokio gatungo maszinas ir visokius daiktus, kas prie maszinės yra reikalinga, prilaikau.

Teipogi iszmokiname sioti, katrie pas mane perka maszinę.

256 Grand str. Brooklyn, N. Y.

BENZIGER BROTHERS

36 38 Barclay st.,
NEW YORK, N. Y.

Iszdirba
KARUNU,
VELIAVU,
ir yvairiausių
ŽENKLELIU
Teipgi specializškai darome
szilkininius ir
auksinius ISZ-
SIUVIMUS.

Ant pareikalavimo visados prisiimsime prabas ir tavoru prekes, teipogi ir didelę ilustravota katalogą prisiimsime.

Raszky ant adreso:

Benziger Brothers,
36 & 38 BARCLAY STR., NEW YORK, N. Y.

Senas Daktaras Smith

Seniausias seniai zinomas specialistas.

Asz gvarantuojų iszgydimą užnuodijimo kranjū, skurco isberima, spngy, skaudulių, skaudančias gerklės, liežuvio, burnos ir nosies, skausmingų užtinimų kirkszių ir kitų dalių. Ronotas kojas, skausmą nu garoje, skausmą galvos, gėlimą kaulu, skaudėjamą krutinės, skaudėjamą vidurių, nesumalimą pilvo, užpavietrijimą, himoridos, sausgėlių, szirdies ligas, plauczių ligas, katarą, užsiszaldymą, dusulį, džiovą, inkstų ir pusles uždegimus, strikturą ir akmenį puslėje.

Mano metoda yra vis atinai žinoma, kuri smarkiausias nervų ligas, slabnumą isz priestasties iszdykimo jaunystėje, neužmigimo kanczią, pražudytą energiją, melancholia, svalgulį, drebėjimą, iszgaštį, nevaisingumą, pastovincziai isgydo.

Asz turiu viską, kas dėl gydymo reikalinga: liekarstas ir instrumentus ir per pigiausia tyriejimą dasiekiau didžios praktikos. Nekurie daktarai garsinasi spoozialistais didžio gabumo, ką tik galėdami gydyt papraszcziausias ligas.

Dangelis žmonių ateina pas mane, idant juos gruntuamai iszbandyčiau ir savo pagirtina metoda gydinečiau, kurie piriaus gydesti pas daktarus, garsinanzcziuosius gabiais daktarais.

Saugokites nuo tokių žmonių, agentų, draugysczių, už dyką duodančių receptų, diržų su elektrika ir apgavinygy patentavų gyduolių.

Kreipkites visi isz pirmo pas seną daktarą SMITH, jis yra seniausias ir geriausias, o užžėdytį laiką, pinigų ir skausmų. Vyrai, mislydami vesti gerai darys atlankydami seną daktarą Smith. Gvarantuoją gruntuamai, greitą ir pigų iszgydimą, Rodas duoda uždyką. Liekarstos 50c.

SMITH & S
SENAS
pecijalista

Neužmirszkit adriso:

153 E. 18th Str.

New York, N. Y.

MAX KOBRE

Lietuviszka Banka

40 Canal Str., — 142 Division Str.,

New York.

Prieteliai! duodu jums žinią, kadmes parduodam Szifkortes ant vieų greicziusių laivų už pigiausia prekę. Esu nātvirtintu agentu ant linijų, North German Lloyd Bremeno; Hamburg American Line Hamburgo; Red Star Line Antverpo ir Nitherlands Line Roterdamo. Siuncziamie pinigus, kuriuos jusų prieteliai geuna į 15 dieny. Musų kantoroje galite susisznokėti lietuviszškai ir lenkiszškai. Ateikite ir persilindykite, kad mes per 25 metus su kožu apsjiojame teisingai. Teipogi parduodam tikietus ant visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.

Duodam žinot kad mes priimam pinigus į depositą bankos ir mo kam po 3½ procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 dērių ir virszaus, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnerius. Pacēti ir iszimti gali kožną dieną nuo 2 ryto iki 2 po pietų ir nuo 4—8 vak. Naujai uždēta filija atsiranda po

No. 81 Grand st.

Brooklyn, N. Y.

NAUJAI INTAISYTA

„ZVAIGZDES”

★ SPAUSTUVE ★

Atlieka visokius drukoriziskus darbus gerai, pigiai ir greitai;

DRAUGYSCIŲ, GROMATAS, VISITING, BUSINESS CARDS IR

VISUS KITUS DRUKORIZISKUS DARBUS.

Kas darba paves, nesigrandys.

★ ★ ★

SPAUSTUVE YRA PO NUMARU

223 ROEBLING ST.,
BROOKLYN, N. Y.

Sveikata! -- Ilgas Gyvenimas!

Teip visi sako, kurie perka valgius nuo **J. Krauczeliuno.**

Jo sztoras visada yra pripildytas szvieziais tavorais, kuriuos pardavineja daug pigiau kaip kiti. Užzedyk pinigus ir su draujk savo sveikatą pirkdamas valgius pas

I. Krauczeliuna,

118 GRAND STR.,

BROOKLYN, N. Y.

Extra! Extra! Extra!

Duodu žinoti visiem lietuviam tautieciam, juog nuo I Geguzio (Mojaus) bus atidaryta mano nauja krautuve vyrizskų siutų po Nr. 144 Grand str., Brooklyn, N. Y.

Asz esiu jum jau gerai žinomas, nes ilgą laiką laikiau krautuve vyrizskų drapanų ant 48 Grand str., bet nuo I Mojaus isziskrustau ant 144 Grand str. ir per tai lig tam laikui turiu ant pardavimo daugelį siutų už labai pigią prekę. Kuris atsilankys nesigailės, nes apart pirkinio gaus da gerą dovana.

Naujos krautuves adresas:

Ellis S. Lewis

144 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

FR. PUSTET & CO.

Atliekti visokius drukoriziskus darbus del szvento Tevo ir szv.

Ritu Kongregacijos.

Iszduoda ir parduoda knygas visokiose kalbose, kaip tai: lotyniszkoje, prancuziszkoje, angliszkoje, vokiszkoje, lenkiszkoje, lietuviszkoje ir kitose.

Dirba pas save ir pargabena isz uzmarės visokius baznytinius daiktus kaip tai: arnotus, kopas, kielikus, liktorius, szventujų stovyklas ir t. t.

Teipgi parduoda Szkaplierius, Razanczius, Ignosellus ir visokius szventuju pavekslus.

Visus daiktus laiko ko geriausius, o parduoda ko pigiausia.

52 Barclay str.

New York.

TELEPHONE 4548 COTLAND.

Turi anskius skydelius, Ryme, Ratisbenoje, Cincinnati ir New York'e.

The Lowe Painless Dental Parlors.

Geriausi Dentistai, nes traukia dantis be jokio skaudėjimo.

Mes teipgi įdedame visą setą dantų sekanczia

Auzsinis dantis 29 kar. \$5.00

Visas dantų setas \$5.00

Užpylimas auksu \$1.00

Isztraukimas \$50c.

Visą savo darbą garantuojam ant 10 metų.

Maloniai priimam moteris. Ipacz mandagiai patarnausime „Zvaigždės” skaititojams.

Mes isztrauksim dantų dovana, jei reikalausit ko daugiau.

Mes ofisius laikome ant:

726 Grand St. Cor. Graham Ave. Brooklyn.

123 E. 116-th St. Near Lexington, Ave. N. Y.

10-12-14 Westchester Ave. New York.

„KATALIKAS”

Lietuvizskas Sanvairtinis laikrasztis.

Iszeina Chicago, Ill. Kasztuoja ant metu \$1.50.

Norinti uzsisraazyt, turi adresuoti:

Katalikas Publishing Co., 3222 Auburn av., Chicago, Ill.

Tikrai gryna altoriuas Vyna

— GAUSITE PAS —
Barnston Tea Co.
6 BARCLAY STR.
New York'e.
Importuoja jie rusiszka arbata, kava ir visoki vyna.

Sveikatos Namai ir Ligonbutis del Moteriu, o ypatingai esant sunkiose dienose.

Mes apsiijimam isgydyti kiekviena moterj viskiose ligose, ne darant operacijos Mes uztkrinam kiekviena moterj, juog viska atiekame be mažiausio skaudėjimo su didžiausia storone su pagelba mokitu gydytoju lavinusiuju per 20 metų Europoje, profesoriu, moteriu gydytoju ir geriausiu daziuotoju.

Uztkrinam, juog kiekviena liga uzlaikysime slapytėje. Jaigu kurią ne galėtume isgydyti, bus sugražiti pinigai.

Atsakymus ant laiszku duodame kuonogreiciziansei. Ligonius esanczius Chicagoj, arba nuo trukio stacijos, parsivežam karietoje. Tik, žinoma, turite duoti apie savo pribuvimą žinoti pirmiau.

Examinauojame kiekviena uždyką ir stengemės kiekvienam uzgana padaryt.

Norėdamas geriau viską dazižinoti, atsisazak ant szio adreso:

Dr. PALMER, Sekretorius

3512 So. Malstead str.

Chicago, Illinois.

WHALEN BROS.

Pristatytojai visumeniszko namu intaisymo.

219, 221, 223, 225, 227 GRAND STR.
164, 166, 168, 170 SMITH STR.
BROOKLYN, N. Y.

Didysis Paskolinimu Butas.

Furpiszu, Karpetu, Rubu.

Musų iszlygos:

\$15.00	vertybė	25c.	ant sayaitės.	\$100.00	vertybė	\$1.50	ant sayaitės
\$30.00	”	50c.	”	\$150.00	”	\$2.00	”
\$45.00	”	75c.	”	\$200.00	”	\$2.50	”
\$65.00	”	\$1.00	”	\$250.00	”	\$3.00	”

MIKOLAS GANO, Artista Maliorius

Mano dirbtuveje dirbasi paveikslai tikrai aliejiniemis farbomis ir pasteliniai. Kas nori turėti savo didelį ir puikų portretą, to prisimenzia man savo photographiją, kuri gali buti kad ir mažiukė, ant blekės, nutraukta, bile asizki. Drazpano gali buti permaintyos pagal asabos norą. Padarytos portretus ant pareikalavimo siunzciu be rėmyj kraju. Mano dirbtuveje turiu daugelį musų didyria portretų kaip tai: Vytauto, Adomo Mickevicziaus ir k. ant pardaviamo.

Tautiecziai! Nesidookit save bile kokiam fuzzerui apgandinėti kuris jums nieko gero neįstengia padaryti, bet kreipkitės prie savizkio, kuris yra tikras artistas ir jau tukstancziai lietuvių jo puikiais portretais puozsia savo namus.

Raszydami pas manę teip adresuokite:
Mikolas Gano, 182 Greenpoint Ave., Brooklyn, N. Y.

TEMYKITE

Shenandoah'o, Pa., Lietuviai!

Ar jau jus visi zinote, kad asz szjmet isitaisiau

savo locna mesinyzia?

Jei norite buti sveiki, tai valgykite sveiką, namieje piauty gyvulių mėsą, ir kurios galite gauti mano mesinyzioje.

Su godone

Raulas Czerneckis

SHENANDOAH, Pa.

234 Oak Str. 234.

Temikit Lietuviai.

„Zvaigzdes“ spanztuteje gali-
ma gauti naujai atspandinta maldaknygiu „Maldu Vainikells“. Prasteniuose ir geresniuose apdaruose, pradadant nuo 25c.

Teipogi iszejo isz po spaudos naujos knygos:

Aventino neregė — labai puiki istorija isz pirmuju amziu krikscionystės, su paveiksleis, prekė 20 centai.

Pirmutinis ballus — komedija viename akte (del teatru), labai puiki ir juokinga, prekė 10c.

Izdū Sala — labai uzimanti apysaka, prekė \$1.00.

„Saventosios“ Rossijos misjonieriai — labai uzimanti knyga, vos dabar iszejo isz po spaudos. Kas nusipirks, nesigraudins. Prekė 75 centai.

PALACE HALL, HENRY GERKEN Prop.

89 - 93 GRAND Str., B'klyn. N. Y.

Svetainė parsamdoma del veselij, baliu, koncertu ir t. t. Gerymai geriausi ir uz pigiausia prekę.

Daktaras

isz Lietuvos!

Dr. Med. Leon Cheryg.

52 ELDRIDGE Str. New Yor.

Tarp Canal ir Hester ulycziu,
OFISO VALANDOS.

Nuo 8 iki 10 isz ryto
Nuo 2 iki 3 po piet
Nuo 6 iki 8 vakare
Telephone 3997 Spring.

Jurgio Hoffmano Aptie a

103 Grand str.

Brooklyn, N. Y.

(Tik jo laizle džiama)

Pate padarytojas ir laikytojas trejankos ant visos Amerikos, pas daryta isz penkes deszimts dviejų visokiu anguoliu ir žoliu, kokios tik randasi ant žemės. Parduoda retaliszka, svarą už viena doleri, ir teipgi parduoda ketvirta dalį svaro už 25 centus už paka, ir pardavineja laikytojams trejankos, kiek katras reikalauja, deszimts svarų už \$6.00.

Viasdos yra ant rankos, ir laikyti pagal senoviszka ir europiejiszka madą, aptiekioj raudasi, ka, p ta herbu, žolij ir teip toliaus.

Kas tik reikalaujate virsz ma nėtu giduoliu, galite siusti pingus per Money Order, o asz jum prisiusu per expresą reikalingu daiktū. Hoffmano Reumatizmo gyduolė \$2.00, tikras iszgidinimas; Hoffmano plauzeių gyduokrupes del kraujo, dvidezimts viena giduokrupes į dežutę už 15 centų.

Hoffmano kosulio maiszimas 25 centai.

CAECILIA HALL,

GEO. SCMDT, PROPRIETOR

Uziatko visokius gerymus, kaip tai:
VYNA, SZNAPSA IR ALU.
No. 101 & 103 Grand Street,
Brooklyn, N. Y.

Teipgi yra puiki sale del miltuų, vese lių ir teip visocių susirinkimų.
Sv. Juzapo ir sv. Kazimiero draugystės laika eson savo susirinkimus.

Jokia vieta nera geresne

pirktiui savo Kalediniu dovanu, kaip szitas sztoras.

Jus turite czion didę paskyra, nėra randasi daugybę visokių daiktų po 25c. ir 30c., kurie gadyjai puikioms dovanoms.

Gorman's
ESTABLISHED 1857
229-235 GRAND ST. BROOKLYN, N.Y.

Pasiziuokite paskyra

Pasiziuokite zabovos daiktus

Dovanos daiktu visokio budo

Ateikit czion su menkaisiais pinigais ir jus galesit apdovanoti kokį prietelį, turėdami tik menk kasztų. Kiekvienas daiktas yra siskiaai isdzėtas ir su preke apzėnkintas. Jokis sztoras neturi geresnę paskyra ir neparduoda už teip žemas prekes tokius daiktus, kurie rodo gerą pinigų turėtį kasztuoti.

JOHN J. GORMAN,

229-235 Grand Str.,

Brooklyn, N. Y.

Dirva! Dirva!

Iszaina keturis sykius ant metų pavidade storos knygos. Szimet iszėjo arba iszeis sekancijos knygos:

„Oszkabalų Dainos“, surinktos d-ro J. Basanavicziaus, 2 tomu \$ 1.50. — „Izdų Sala“, labai uzimanti apysaka, \$ 1.00. — „Lietuvizkos Pasakos“, surinktos d-ro J. Basanavicziaus, 2-as tomas \$ 1.50. — Kas uzsisrasyz „Dirva“, tas visas tas keturis knygas gaus tiktai už 2 doleriu. — Pinigus siųsti reikia ant szitokio adreso:

Rev. A. Kaupas, 114 Theodore St. Scranton, Pa.

JAMES J. MCGINTY

LAIOTOJAS LAVONU IR BALSAMAVOTOJAS
PRIE LIETUVIZKOS PARAPIJOS BROOKLYNE.

Laidoja visokiu ant kapiniu.

PARSAMDO KARIETAS ANT SZERMENU, VESELJU IR KITUOSE REIKALUOSE LABAI PIGIAL

Gyvesimas ir kanceliarizja po No. 72 South 2-nd Str. Stonia po No. 76 South 1-st Str., Brooklyn, N. Y.

Stonia atdara diena ir nakti.

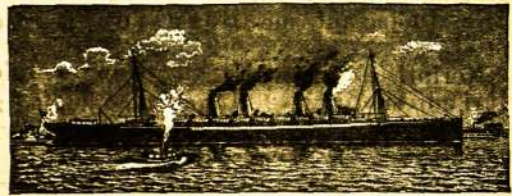
Telefonas 559 Williamsburgh.

BISCHOFFS-BANKING-HOUSE

uždėta 1848 meta

Name Staats-Zeitung, prie užvalavimo ant Brooklyno tilto, New-York

Sinzeziame pinigus į visas dalis svieto pigel. saugel ir zrelta.

SIZDUODAME SZIPKORTES IN EUROPA IR ISZ EUROPOS Bankoje savo visados laikome daugybę pinigų dėl iszmainymo, kaip tai:

Maskolijos rublių, Vokietijos markių, Austrijos guldenų ir t. t.

DABARTINE PREKE SZIPKORCZIU:

Isz New Yorko į Bremą ant Expreso \$37.00, ant reguliariszko \$33.00
 „ „ „ Hamburgą ant Expreso \$35.00, ant regul. \$31.00
 „ „ „ Antverpą \$29.00, ir į Rotterdamą \$30.00
 Isz Bremo į New Yorką ant Expreso \$40.50, ant reguliar. \$38.50
 „ Hamburgo „ „ „ \$40.00 „ „ \$33.00
 „ Antverpo „ „ „ \$38.50, isz Rotterdamo \$36.00.

Dabar sinzeziame pinigus tiesiog į namus.

100 rublių už \$52.50	50 rublių už \$26.50,	40 rublių už \$21.25
30 „ „ \$16.00	25 „ „ \$13.38	20 „ „ \$10.75
15 „ „ \$8.18	10 „ „ \$5.50	5 „ „ \$ 2.88

Dėl arteinės žinios raszyk į

BISCHOFFS BANKING HOUSE

2 Centre str. (Staats-Zeitung Building, New-York

Nedėlioje Banka atvira nuo 10 iki 12 adyžai.

Lietuviszka Aptieka

Brooklyno Paczta

(S. S. No. 23.)

Jus galite czion pirkti visus europiziskus neiszdirbtus aptiekos tavorus, teip-pat parsisiusdintą

tikra lietuviszka Trajanka.

Liekoriszku receptu sudejimas musu ypatiszkas uzsiemims.

Parsisiusdintos tikros lietuviszkos Trajankos, 1 lt. 25c., 10 lt. \$5.00

Ullrich'o Rheumatizmo gydysolė (Liniment).....50c.

Ullrich'o Skilyo Laszy.....50c.

Ullrich'o galvos skaudėjimo pulverio.....3 pakeze 25c.

Musų ypatiszkas gyrys yra musų Gnusių naikintojas (Rouch killer), gaunamas vien pas mus — vienatyjas daiktas, kurs ant vis isznavikins gnusius, vartojamas visose didziose hotelėse, gaspodose etc. New Yorke, 1 lt. 60c., teip-pat ir po mažiau.

Musų pirkėjai pasidziangia visų smagumų, kuriuos musų paczta suteikia.

Money orderius ir registravotas gramatas galite siusti isz czionai.

R. M. & P. ULLRICH.

Pharmacists,

64 Grand str. Brooklyn, N.Y.

TELEPHONE CALL 426 WILLIAMSBURGH